

سُورَةُ الْأَنْعَامِ سورهی الأنعام

بِسْمِ به‌ناوی الله خدا الرَّحْمَنِ ته‌وپه‌ری به‌به‌زه‌یی و میهره‌بان (ناویکی پیروزی خودایه)

الرَّحِيمِ ته‌وپه‌ری به‌خشنده (ناویکی پیروزی خودایه)

الْحَمْدُ هه‌رچی سوپاس و ستایشه لله بۆ خودایه الَّذِي ته‌وهی خَلَقَ به‌دییه‌ناوه و دروستیکردوه السَّمَوَاتِ ناسمانه‌کان

وَالْأَرْضِ و زه‌وی وَجَعَلَ و دایناوه ، وایکردوه له اَلْظُّلُمَاتِ تاریکایه‌کان وَالنُّورِ و رووناکی ثُمَّ پاشان الَّذِينَ ته‌وانه‌ی

كَفَرُوا کوفریانکرد و بَیْ بَرِوَابوون بَرِيْهِمْ په‌روه‌ردگاریان يَعْدِلُونَ هاوتای بۆ داده‌نین (۱) هُو ته‌وه الَّذِي ته‌وه‌ی

خَلَقَكُمْ ئی‌وه‌ی دروست‌کردوه مِنْ له طِينٍ (جۆره) قوړیک ثُمَّ پاشان قَضٰی بریه‌وه اَجَلًا دهم وَأَجَلَ و دهم و کاتیکی

مُسْمًى دیاریکراو عِنْدَهُ لای ته‌و ثُمَّ پاشان اَنْتُمْ ئی‌وه تَمْتَرُونَ تَمْتَرُونَ (۲) وَهُوَ و ته‌وه الله خدا فِي له ، له‌ناو

السَّمَوَاتِ ناسمانه‌کان وَفِي له ، له‌ناو الْأَرْضِ زه‌وی يَعْلَمُ ده‌زانی سِرِّكُمْ سِرِّكُمْ وَجَهْرَكُمْ و جَهْرَكُمْ

وَيَعْلَمُ و ده‌زانی وئاگاداره‌له مَا تَكْسِبُونَ مَا به‌ده‌ستتان ده‌هی‌نا (۳) وَمَا ته‌وه‌ی تَأْتِيهِمْ بۆیان دیت مِنْ له

آيَةً ئایه‌تی قوړئان ، نیشانه‌ی گه‌وره ، موعجیزه مِنْ له آيَةٍ ئایه‌ته‌کانی قوړئان ، نیشانه‌ی گه‌وره‌کان ، موعجیزات

رَبِّهِمْ په‌روه‌ردگاریان إِلَّا اَلَا کَانُوا وابوون عَنْهَا لَیْ مُعْرِضِينَ لایان لیکردوه (۴) فَقَدْ ته‌وه به‌دل‌نیایی

كَذَّبُوا به‌درویان‌دانا و باوه‌ریان نه‌کرد بِالْحَقِّ به‌حق و راستی و په‌وایی لَمَّا کاتئ جَاءَهُمْ بۆیان هات فَسَوْفَ جا له‌داهاتوو

يَأْتِيهِمْ بۆیان دیت اَنْبِؤًا هه‌والی گه‌وره‌ی مَا کَانُوا ته‌وه‌ی پېشان بِهِ یی یَسْتَرْزِعُونَ گه‌مه‌و گالته‌یان ده‌کرد (۵)

أَلَمْ يَرَوْا ئایا نه‌یان‌روانیه كَمْ چهند أَهْلَكْنَا له‌ناومانبرد مِنْ له قَبْلِهِمْ پېش ته‌وان مِنْ له قَرْنٍ خه‌لکی سه‌رده‌می‌ک

مَكَّنَّهُمْ دامه‌زراو و جی‌گیرمان‌کردبوون فِي له ، له‌ناو الْأَرْضِ زه‌وی مَا لَمْ نُمَكِّنْ ته‌وه‌نده‌ی دامه‌زراومان نه‌کرد لَكُم بۆتان

وَأَرْسَلْنَا وَهَّارِ دِمَانٍ وَرَهْوَانِمَانَكِرْدَ السَّمَاءِ عَلَیْهِمْ بِهَسَهْرِیَانِدَا مَدَّرَارًا بِرِ بَارَانِ وَجَعَلْنَا دَامَانَنَا الْأَنْهَرُ رَوْبَارَهْكَانَ

تَجْرِی دِرَوَاتٍ مِنْ لَهْ تَحْتِهِمْ زُتْرِیَانِ فَأَهْلَكْنَهُمْ جَا لَهْ نَاوْمَانِبَرْدَنِ بِذُنُوبِهِمْ بِهْ گُونَا حَهْ کَانِیَانِ

وَأَنْشَأْنَا وَدُرُوسْتَمَانَكِرْدَ وَبِیْکَمَانِهِنَا مِنْ لَهْ بَعْدِهِمْ لَهْدَوَیْ تَهْوَانِ قَرْنًا گَهْلَ وَخَهْلَیْ سَهْرَدَهْمِیْکَ ءَاخِرِیْنِ هِیْتَرِ (٦)

وَلَوْ وَتَهْ گَهْرَ ، هَهْرَ چَهْنَدَ نَزَّلْنَا دَامَانِبَهْ زَانْدَ عَلَیْکَ بِهْ سَهْرَتَانِ ، بُوْ سَهْرَتُوْ کِتَبًا نَامَهْوَنُوسِرَاوِیْکِیْ تَاسْمَانِیْ فِیْ لَهْ ، لَهْ نَاوْ

قِرْطَاسٍ قِرْطَاسٍ فَلَسُوْهُ جَا دَهْسْتِیْیَانِ لَیْدَا بِأَیْدِهِمْ بِهْ دَهْسْتِیْ خُوْیَانِ لَقَالَ بِهْ دَنْیَا بِیْ دَهْلَیْنِ الَّذِينَ تَهْوَانَهْیْ

كَفَرُوا كُوفْرِیَانَكِرْدُوْ بَرَوَا یَانِ نَهْ هِنَا إِنْ هَذَا تَهْوَهْ (هَیْچَ) نِیَهْ إِلَّا اَلَا سِیْحَرٌ سِیْحَرٌ وَجَادُوْیْکِیْ مُبِیْنٌ دِیَارِ وَتَاشْكَرَا (٧)

وَقَالُوا وَگُوتِیَانِ لَوْلَا لَوْلَا أُتْرِلَ دَابَهْ زَنْبِرَاوَهْ عَلَیْهِ بِهْ سَهْرِیْ ، لَهْ سَهْرِیْ مَلَكٌ فَرِیْشْتَهْ یَهْ كَ وَلَوْ وَتَهْ گَهْرَ ، هَهْرَ چَهْنَدَ

أَنْزَلْنَا دَامَانِبَهْ زَانْدَ مَلَكًا فَرِیْشْتَهْ یَهْ كَ لَقَضِیْ بِهْ دَنْیَا بِیْ بَرَانْدَرَا یَهْوَهْ الْأَمْرُ كَارِ وَفَهْرَمَانَهْ كَهْ ثُمَّ پَاشَانِ

لَا یُنْظَرُونَ چَاوَهْ رَوَانِ نَاكِرِیْنِ (٨) وَلَوْ وَتَهْ گَهْرَ ، هَهْرَ چَهْنَدَ جَعَلْنَاهُ وَامَانِ لَیْكَرْدَ مَلَكًا فَرِیْشْتَهْ یَهْ كَ

جَعَلْنَاهُ بِهْ دَنْیَا بِیْ وَامَانِ لَیْكَرْدَ رَجُلًا پِیَاوِیْکَ وَلَلْبَسْنَا بِهْ دَنْیَا بِیْ لَهْ بَهْرَمَانْدَهْ كِرْدَنِ عَلَیْهِمْ بِهْ سَهْرِیَانِدَا مَا تَهْوَهْیْ

یَلْبَسُونَ تَهْوَانِ لَهْ بَهْرِیَانْدَهْ كِرْدَ (٩) وَلَقَدْ بِهْ دَنْیَا بِیْ اَسْتَزِیْ گَالْتَهْ كِرَاوَهْ بِرُسُلٍ بِهْ پِیْغَهْمَبَهْرَانِیْکَ مِنْ لَهْ قَبْلَکَ پِیْشَ تُوْ

فَخَاقَ فَخَاقَ بِالَّذِیْنِ بِهْوَانَهْیْ سَخِرُوا گَالْتَهْ یَانِ كِرْدَ مِنْهُمْ لَهْوَانِ مَا كَانُوا تَهْوَانِ پِیْشَانِ بِهْ -

یَسْتَزِیْوْنَ گَهْمَهْوِ گَالْتَهْ یَانِ دَهْ كِرْدَ (یِیْ) (١٠) قُلْ بَلِیْ سِیْرُوا بِرُوْنِ وَبِگَهْرِیْنِ فِیْ لَهْ ، لَهْ نَاوْ الْأَرْضُ زَهْوِیْ ثُمَّ پَاشَانِ

أَنْظُرُوا تَهْمَهْ شَا بَكَهْنِ وَتِیْرَابِمِیْنِیْنِ كَیْفَ چُوْنِ كَانِ بُووْ عَقِبَهْ سَهْرَتَهْ نَجَامِ الْمَكْذِبِیْنِ بِهْ دُرُوْدَانَهْرَانِ (١١) قُلْ بَلِیْ

لَمَنْ تَهْوَهْیْ مَا فِیْ لَهْ ، لَهْ نَاوْ السَّمَوَاتِ تَاسْمَانَهْ كَانِ وَالْأَرْضِ وَزَهْوِیْ قُلْ بَلِیْ لِلَّهِ بُوْخُودَا یَهْ ، هِیْ خُودَا یَهْ

كَتَبَ نُوْسِیْیَهْ تِیْ عَلَیْ لَهْ سَهْرَ نَفْسِهْ زَاتِیْ خُوْیْ الرَّحْمَهْ مِیْهَرَهْبَانِیْ وَرَهْ حَمَهْتِ لَیْجَمَعْنَكُمُ بِهْ دَنْیَا بِیْ إِلَى بُوْ یَوْمِ رُوْزِیْ

الْقِیْمَهْ قِیَا مَهْتِ (هَهْ لَسَانَهْوَهْ لَهْ گُورَهْ كَانِ وَبِهْ پَاوَهْ سَتَانِ لَهْ مَهْیِدَانِیْ مَهْ حَشَهْرِ) لَا رَیْبَ بِچُوكِرِیْنِ گُومَانِ نِیَهْ فِیْهِ تِیَا یِدَا

اللّٰدِين ٲهوانه ٲى ٲسروا له ده ستاندا انفسهم ٲوان فهم جا ٲهوان لا يؤمنون ٲروا ناهين (١٢) وله و له

ما سکن ما سکن في له ، له ناو اليل شهو والنهار و ٲوژگار وهو و ٲهوه السميع تهواو ٲيسهر (ناوٲكى ٲيروزى خودا ٲه)

العليم تهواو زانا و ٲاگدار (ناوٲكى ٲيروزى خودا ٲه) (١٣) قل بلى اغير ٲايا جگه له الله خودا اتخذ ده گم ، ده گرم به

وليا دوست و ٲشتيوان فاطر ٲولقٲنه رى السموت ٲاسمانه كان والارض و زهوى وهو و ٲهوه يطعم يطعم

ولا يطعم ولا يطعم قل بلى اني به دنيا ٲى من امرت فه رانم ٲيکراوه ان که اکون اکون اول يه که م

من ٲهوه که سه ٲى اسلم اسلم ولا تكونن ولا تكونن من له المشركين موشریک و هاو به شدنه ران (١٤) قل بلى

اني به دنيا ٲى من اخاف ٲه ترسم ان ان عصيت عصيت ربي ٲهروه ريگارم عذاب عذاب و ٲهشکه نجه ٲى يوم ٲوژى

عظيم زور گه وره و مه زن (١٥) من ٲهوه ٲى که سانیک يصرف يصرف عنه لى يومئذ ٲه و ٲوژه فقد ٲهوه به دنيا ٲى

رحمه رجه وذلك و ٲهويان الفوز بر دنه وهى المين ٲون و ٲاشکرايه (١٦) وان و ٲه گهر يممسك يممسك

الله خودا بضرب به زيان و زهره ريک فلا کاشف فلا کاشف لهو بوى الا هو ٲهوه وان و ٲه گهر يممسك يممسك

بخير بخير فهو ٲهوه ٲهوه على له سهر کل هه موو شى شى قدير تهواو توانا داره (١٧) وهو و ٲهوه

القاهر به زينهر و فه ران ٲهوا به فوق فوق عباديه به نده كانى وهو و ٲهوه الحكيم دانا و تهواو کار به جى

الخير تهواو شاره زاي ورد و درشت (١٨) قل بلى اى شى شى اكبر گه وره تره شهده شهده قل بلى

الله خودا شهيد شهيد بيني نيوان من وبينكم نيوان ٲيوهش واوحي و سروو شکراوه الى بون هذا ٲهوه ٲه

القرآن قورٲان و که لامى خودا لانذرکم لانذرکم به ٲى ومن وهه رکه سى بلغ گه يشته ائکم ٲهوه ٲيوه

لشهدون لشهدون ان ان مع له گهل الله خودا الهة ٲه رستراو و خودا اخرى يه کى تر قل بلى لا نا ، نه

اشهد اشهد قل بلى انما له راسنيدا ته نها هو ٲهوه | الله خودا و ٲه رستراو وحيد و اني و به دنيا ٲى من

بِرِيءٌ پاكانه كارم مِمَّا لهوهى تُشْرِكُونَ هاوئل داده نين (بو خدا) (۱۹) الَّذِينَ ئەوانهى ءَاتَيْنَهُم پيمان داون

الْكِتَابِ نامه و نوسراو (ه ئاسمانيه كان) يَعْرِفُونَهُ كَمَا هه رچۆن يَعْرِفُونَ ده ناسن اَبْنَاءَهُمْ اَبْنَاءَهُمُ الَّذِينَ ئەوانهى

خَسِرُوا له ده ستياندا اَنفُسَهُمْ خويان فَهُمْ جا ئەوان لَا يُؤْمِنُونَ بپوا ناهين (۲۰) وَمَنْ و ئەوهى اَظْلَمَ سته مكارتره

مَنْ لهوهى اَقْرَى به درۆ هه ئيبه ستوه عَلَى له سهر الله خودا كَذِبًا درۆيك او يان

كَذَّبَ به درۆى داناو بپواى پينه هينا بِأَيِّهِۦ به ئايه ته كانى اِنَّهُ به دنيايى ئەوه لَا يُفْلِحَ ده ربايى نابيت و سه ركه وتوو نابيت

الظَّالِمُونَ سته مكاره كان (۲۱) وَيَوْمَ و پۆزى نَحْشُرُهُمْ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا هه مووى ثُمَّ پاشان نَقُولَ ده نين

لِلَّذِينَ به ئەوانهى اَشْرَكُوا اَشْرَكُوا اَيْنَ له كوئيه شُرَكَاءُكُمْ هاوبه ش شهريكه كانتان الَّذِينَ ئەوانهى كُنْتُمْ ئيوه پيشان

تَزْعُمُونَ (به درۆ) ده تانگووت (۲۲) ثُمَّ پاشان لَمْ تَكُن لَمْ تَكُن فَتَنَّتْهُمْ فَتَنَّتْهُمْ اِلَّا ئيلا اَنْ كه قَالُوا گو تيان

وَالله خودا رَبَّنَا به روه ريگارمان مَا كُنَّا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ مُشْرِكِينَ (۲۳) اَنْظُرْ سهيركه كَيْفَ چۆن كَذَبُوا درۆيانكرد

عَلَى له سهر اَنفُسِهِمْ خويان وَضَلَّ و بزر بوو عَنْهُمْ عَنْهُمْ مَا ما كَانُوا پيشان يَفْتَرُونَ درۆيان هه نده به ست (۲۴)

وَمِنْهُمْ لهوان مَنْ ئەوهى ، كه سانتيك يَسْتَمِعَ گوئده گري اِلَيْكَ بو تو وَجَعَلْنَا و داماننا عَلَى له سهر قُلُوبِهِمْ دله كانيان

اَكِنَّةَ چه ند په رده و پيستيكه اَنْ كه يَقْقَهُوه تى بگه وَفِي و له اِذَانِهِمْ گوئچكه كانيان وَقَرَأَ و قَرَأَ و اِنْ و ئەگه ر

يُرَوَّا بابين كُلِّ هه موو اَيَّةِ ئايه تى قورئان ، نيشانهى گه و ره ، موعجيزه لَا - يُؤْمِنُوا بپوا (-نا) هينن بِهَا يى

حَتَّى تاكو ، هه تا اِذَا كاتى جَاءُوكَ هاتن بو لات يُجِدِلُونَكَ يُجِدِلُونَكَ يَقُولَ ده لى الَّذِينَ ئەوانهى

كَفَرُوا كوفريانكردو بپوايان نه هينا اِنْ هَذَا ئەوه (هيچ) نيه اِلَّا ئيلا اَسْطِيرَ ئەفسانه گه لى الْاَوَّلِينَ پيشينه كان ه (۲۵)

وَهُمْ و ئەوان يَنْهَوْنَ قه دهغه كارى لپده كه ن عَنْهُ لى وَيَتَوَن وَيَتَوَن عَنْهُ لى و اِنْ و ئەگه ر يَهْلِكُونَ يَهْلِكُونَ

اِلَّا ئيلا اَنفُسَهُمْ خويان وَمَا - يَشْعُرُونَ هه ست (-نا) كه ن (۲۶) وَلَوْ و ئەگه ر ، هه رچه ند تَرَى ده بينى اِذْ كه

وَقِفُوا عَلَىٰ لَه سهر اَلنَّارِ نَآگَر فَقَالُوا ئيتر گوتيان يَلِيْتَنَّا ناي خورگه نُرْد ده گيردريپنه وه وَلَا تُكْذِبْ وَلَا تُكْذِبْ وَ لَا تُكْذِبْ

بِأَيِّ به ئايه ته كانى رَبَّنَا پهروه رديگارمان وَنَكُونُ وَنَكُونُ مِنْ لَه اَلْمُؤْمِنِينَ بړوا داره كان (٢٧) بَلْ به لكو بَدَا بَدَا

لَهُمْ بۇيان ، بۇئنه وان مَّا مَّا كَانُوا وابوون يُخْفُونَ يُخْفُونَ مِنْ لَه قَبْلَ بېشا وَلَوْ وئه گهر ، هه رچه ند رُدُوا رُدُوا

لَعَادُوا لَعَادُوا لِمَا لِمَا نُهُوا قه ده غكرا بوو عَنْهُ لِييان وَإِنَّهُمْ ئه وه به دننيايي ئه وان لَكَذِبُونَ ههر درؤ ده كه ن و درؤزنن

(٢٨) وَقَالُوا وَگوتيان إِنَّ إِنْ هِيَ ئه و إِلَّا اَلْحَيَاتِمَا حَيَاتِنَا اَلدُّنْيَا دونيا وَمَا وَمَا نَحْنُ ئيمه بِمَبْعُوثِينَ بِمَبْعُوثِينَ

(٢٩) وَلَوْ وئه گهر ، هه رچه ند تَرَى دهبينى إِذْ كه وَقِفُوا وَقِفُوا عَلَىٰ لَه سهر رَبِّهِمْ پهروه رديگارمان قَالَ گوټى

أَلَيْسَ - هَذَا ئه وه (-نبييه) بِالْحَقِّ حه ق و راستى و په وايي قَالُوا گوتيان بَلَىٰ به لى وَرَبَّنَا سوئند به پهروه رديگارمان

قَالَ گوټى فَذُوقُوا اَلْعَذَابَ عه زاب و ئه شكه نجه بِمَا به وهى كُنْتُمْ ئي وه پيشان تَكْفُرُونَ كوفرتان ده كرد (٣٠)

قَدْ به دننيايي خَسِرَ خه ساره تمه ند بوون اَلَّذِينَ ئه وان هى كَذَّبُوا به درؤيان دانا وبا وه ريان نه كرد يَلْقَاءَ به ديدارى اَللّٰهُ خودا

حَتَّىٰ تاكو ، هه تا إِذَا كاټى جَاءَتْهُمْ بۇيان هات اَلْسَاعَةِ رۆزى قيامه ت بَعَثَ له پريكا قَالُوا گوتيان يُحْسِرَتْنَا يُحْسِرَتْنَا

عَلَىٰ لَه سهر مَا فَرَطْنَا مَا فَرَطْنَا فِيهَا لى ، تيايدا وَهُمْ و ئه وان يَحْمِلُونَ اُوزَارَهُمْ اُوزَارَهُمْ عَلَىٰ لَه سهر

ظُهُورِهِمْ پشتيان اَلْأَسَاءَ ناي كه خرابه مَا يَزِرُونَ مَا يَزِرُونَ (٣١) وَمَا ئه وهى اَلْحَيٰوةِ ژيان اَلدُّنْيَا دونيا إِلَّا الا

لَعَبَ گالته كردن وَلَهُوْ و رابوئرى و فه راموشيه وَلِلدَّارِ وَلِلدَّارِ (ژيانى) دووايى خَيْرَ چاكتر ه لِّلَّذِينَ بۇ ئه وان هى

يَتَّقُونَ له خودا ده ترسن و پاريزكارى ده كه ن اَفَلَا تَعْقِلُونَ ئايا تينگاهن و پينگاهن (٣٢) قَدْ به دننيايى نَعْلَمَ نَعْلَمَ

إِنَّهُ به دننيايى ئه وه لِيَحْزَنَّكَ لِيَحْزَنَّكَ اَلَّذِي ئه وهى يَقُولُونَ ئه وان ده لئين فَاِنَّهُمْ ئه وه به دننيايى ئه وان لَا يُكْذِبُونَكَ لَا يُكْذِبُونَكَ

وَلَكِنَّ به لام اَلظَّالِمِينَ سته مكاره كان بِأَيِّ به ئايه ته كانى اَللّٰهُ خودا يَجْحَدُونَ نكو ليانده كرد و كوفريانده كرد (٣٣)

وَلَقَدْ و به دننيايى كَذَّبَتْ به درؤدانرا رُسُلَ په يامبه رانتيك مِنْ لَه قَبْلِكَ پيش تو

فَصَبِّرُوا جا دانيان به خوداگرت و ئاراميانگرت عَلَى له سهر مَا كُذِّبُوا ئهوهى به درودانران و پرويان پينه كرا

وَأُودُوا و ئهزيهت و ئازاردان حَتَّى تاكو، ههتا أَتَهُمْ بۆيان هات نَصَرْنَا سهرخستى ئيمه وَلَا مُبَدِّل و گورانكارىك نيه

لَكَلِّتُ بۆوتهكانى الله خودا وَلَقَدْ و بهدلىيايى جَاءَكَ بۆت هات، هاتهلات مِنْ له نَبَّيْ ههوالى گرینگى

الْمُرْسَلِينَ نيردراو و پهيامبهرهكان (٣٤) وَإِنْ و ئهگهر كَانَ بوو كَبُرَ گهورهدهبوو عَلَيْكَ لهسهرت، بهسهرت، لؤسهرت

إِعْرَاضُهُمْ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنْ جائهگهر اسْتَطَعْتَ اسْتَطَعْتَ أَنْ كه تَبَتَّيْ تَبَتَّيْ نَفَقًا نَفَقًا فِي له، لهناو الْأَرْضِ زهوى

أَوْ يان سُلَّمًا سُلَّمًا فِي له، لهناو السَّمَاءِ ئاسمان فَتَاتِيَهُمْ فَتَاتِيَهُمْ بِأَيَّةٍ ئايهت و موعجزهيهك وَلَوْ و ئهگهر شَاءَ -

الله خودا (-ويستباي) لَجَمَعَهُمْ عَلَى له سهر اهْدَى رېي راست و هيدايت فَلَا تُكُونَنَّ جاسههريگيز مهبه مِنْ له

الْجَاهِلِينَ جاهيل و نهفامهكان (٣٥) إِنَّمَا له راستيدا تهنها يَسْتَجِيبُ دى بهددهنگ الَّذِينَ ئهوانهى يَسْمَعُونَ يَسْمَعُونَ

وَالْمَوْتَى و آلموئى يَبْعَثُهُمْ زيندوياندهكاتوهه الله خودا ثُمَّ پاشان إِلَيْهِ بۆلاى ئهوَ يَرْجِعُونَ دهگيردرينهوه (٣٦)

وَقَالُوا وگوتيان لَوْلَا نُزِّلَ لؤدانابهزى عَلَيْهِ بهسهرى، لهسهرى ءَايَةً ئايهتيك (ئايهتى قورئان، نيشانهيهكى گهوره، موعجزهيهك)

مِنْ له رَبِّهِ پهروهردگارى قُلْ بلى إِنَّ بهدلىيايى الله خودا قَادِرٌ قَادِرٌ عَلَى له سهر أَنْ كه يُنْزِلَ دابهزىيى

ءَايَةً ئايهتى قورئان، نيشانهيهكى گهوره، موعجزهيهكان وَلَكِنْ بهلام أَكْثَرُهُمْ زۆربهيان لَا يَعْلَمُونَ نازانن (٣٧) وَمَا ئهوهى

مِنْ له دَابَّةٍ زيندهوهى فِي له، لهناو الْأَرْضِ زهوى وَلَا طَيْرٌ وَلَا طَيْرٌ يَطِيرُ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا ئيلا

أُمَمٌ گهلانىك أَمْثَالُكُمْ وهك نمونهى ئيوه مَا فَرَطْنَا فَرَطْنَا فِي له، لهناو أَلِكْتَبُ نوسراو و نامه (ى ئاسمانى)

مِنْ (هيچ) شَيْءٍ شَيْءٍ ثُمَّ پاشان إِلَى بۆ، بۆلاى رَبِّهِمْ پهروهردگاريان يُحْشَرُونَ حهشردهكرين و كۆدهكرينهوه (٣٨)

وَالَّذِينَ ئهوانهى كُذِّبُوا بهدروياندانا و باوهريان نهكرد بِأَيَّتِنَا به ئايهت و نيشانه گهورهكان و ميعجزاتهكان صُمِّ صُمِّ

وَبُكِّرَ و بُكِّرَ فِي له، لهناو أَلْظَلُمْتُ تاريكايهكان مَنْ ئهوهى يَشَاءُ بيهويت الله خودا يُضِلُّهُ گومراي دهكات

وَمَنْ وَهَرَكَ سَيْ يَشَأْ بِيَهْوَيْتَ يَجْعَلَهُ وَای لیدە کات عَلَيَّ لَه سەر صِرْطُ شاپرنگاییکی مُسْتَقِيم پاست و پهوان (۳۹)

قُلْ بَلَىٰ أَرَأَيْتُمْ خُوتَان ديوه و تيراماون إِنْ نَهْگەر أَتَيْتُمْ بۆتان هات و هاته لاتان عَذَابْ عه زاب و نه شه که نهجی اللَّهِ خودا

أَوْ يَنْ أَتَيْتُمْ أَتَيْتُمْ السَّاعَةَ رۆزی قیامهت أَغْيِرْ ئایا جگه له اللَّهِ خودا تَدْعُونَ هاواریان لیدە کهن و دهیانپه رستن إِنْ نَهْگەر

كُنْتُمْ - صَدِيقِينَ راستگوویان (-بوون) (۴۰) بَلْ به لکو إِيَّاهُ تَدْعُونَ هاواریان لیدە کهن و دهیانپه رستن

فَيَكْشِفُ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ هاواریان لیدە کهن و دهیانپه رستن إِلَيْهِ بۆ لای نهو إِنْ نَهْگەر شَاءَ ویستی وَتَنْسَوْنَ وَتَنْسَوْنَ

مَا تُشْرِكُونَ مَا تُشْرِكُونَ (۴۱) وَلَقَدْ وَ به دنیای بی رهوانمانکرد إِلَى بۆ لای ، به رهو أُمَمٌ گهلانیکی مِّنْ لَه

قَبْلِكَ پێش تو فَأَخَذْنَهُمْ نهوسا نهوانمانگرت و برد بِالْبَاسَاءِ به دهرد و نه خویشی وَالضَّرَاءِ و به لا و هه زاری لَعَلَّهُمْ به لکو نهوان

يَتَضَرَّعُونَ يَتَضَرَّعُونَ (۴۲) فَلَوْلَا لولا إِذْ كه جَاءَهُمْ بۆیان هات بَأْسُنَا سزا و لیدانی ئیمه تَضَرَّعُوا تَضَرَّعُوا

وَلَكِنْ به لام قَسَتْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ قُلُوبُهُمْ وَزَيْنَ و رازنده وه هُم لۆیان ههیه الشَّيْطَانُ شهیطان مَا كَانُوا نهوهی پێشان

يَعْمَلُونَ دهیانکرد (۴۳) فَلَمَّا كَانِ نَسُوا نهوان له یادیانکرد مَا ذُكِّرُوا نهوهی یادکرانه وه و ئاموژگار یکران بِهِ يَبَى

فَتَحْنَا کردمانه وه عَلَيْهِمْ به سهریان ، بۆ سهریان ، له سهریان أَبُوبْ ده رگا كُلَّ هه موو شَيْءٍ شتئ حَتَّى تا کو ، هه تا

إِذَا كَانِ دلیانخووش بوو بِمَا به وهی أُوتُوا أُوتُوا أَخَذْنَهُمْ نهوانمان گرت و برد بَغْتَةً له پریکا فَإِذَا جَاكَئ

هُمْ نهوان مُبْلِسُونَ مُبْلِسُونَ (۴۴) فَقُطِعَ ئیتر براندر دَايِر دواوهی الْقَوْمَ نه ته وه و گه له کهه الَّذِينَ نهوانه ی

ظَلَمُوا سته مکاریانکرد وَالْحَمْدُ و هه رچی سوپاس و ستایشه لِلَّهِ بۆ خودایه رَبِّ پهروه ردیگار و خاوهنی الْعَالَمِينَ جیهانیان

(۴۵) قُلْ بَلَىٰ أَرَأَيْتُمْ بینو تانه و تیراماون إِنْ نَهْگەر أَخَذَ بردی اللَّهُ خودا سَمِعْتُمْ بیستی ئیوه

وَأَبْصَرْتُمْ و بینایتان وَخَتَمَ و مۆری نا و خه تمی کرد عَلَيَّ لَه سەر قُلُوبِكُمْ دله کانتان مِّنْ كَى إِلَهٍ په رستراو و خودا

غَيْرَ جگه له اللَّهِ خودا يَأْتِيكُمْ بِهِ نهوتان بۆ دینی أَنْظُرْ سهیرکه كَيْفَ چۆن نَصْرَفَ جوړاو جوړده کهین

آيَاتِ نايه ته کان ، به ټنگه و نيشانه گه وره کان ، موعجزاته کان **ثُمَّ** پاشان **هُمْ** ټهوان **يَصْدِفُونَ** ږوووه رده گيرن و مل خوار ده که نه وه

(٤٦) **قُلْ** بلي **أَرَأَيْتُمْ** خوټان ديوه و ټيرامون **إِنْ** ټه گهر **أَتُكْمَرُ** بوټان هات و هاته لاتان **عَذَابِ** عه زاب و ټه شکه نجه ي

الله خودا **بَعَثَ** له پرکا **أَوْ** يان **جَهْرَةً** به ټاشکراي **هَلْ** ټايا **يُهْلَكُ** ده فه و ټيندرئ و به هيلاک ده چو ټيندرئ **إِلَّا** الا

الْقَوْمِ ټه ونه ته وه و گه له ي **الظَّالِمُونَ** سته مکاره کان (٤٧) **وَمَا** وټه وه ي ، ټامرازي به نه رټئي کردن (نا) و پرسيار کردني شه (چي؟)

نُرْسِلْ ده نيرين **الْمُرْسَلِينَ** نير دراو و په يامبه ره کان **إِلَّا** الا **مُبَشِّرِينَ** مرگي ي په خشن **وَمُنْذِرِينَ** وترسي نه رن **فَنَنْ** جا ټه و که سه ي

ءَامِنَ برواي هيناوه **وَأَصْلَحَ** وچا که کار بوو **فَلَا خَوْفَ** ټه وه ترس نيه **عَلَيْهِمْ** به سه ريان ، بو سه ريان ، له سه ريان

وَلَا هُمْ و نه ټه وانيش **يَحْزَنُونَ** خه م ده خو ن و دل توند ده بن (٤٨) **وَالَّذِينَ** ټه وانه ي **كَذَّبُوا** به درو يان دانا و باوه ريان نه کرد

بِأَيَّتِنَا به ټايه ت و نيشانه گه وره کان و ميعجزاته کان **يَمْسُهُمْ** پنيان ده که وټي **الْعَذَابِ** عه زاب و ټه شکه نجه **بِمَا** به وه ي

كَانُوا يَفْسُقُونَ ده رده چوون له دين و فه رمانه کاني خودا (٤٩) **قُلْ** بلي **لَا** نا ، نه **أَقُولُ** و ناليم **لَكُمْ** بوټان

عِنْدِي لاي منه **خَزَائِنَ** گه نجينه و خه زينه کاني **اللَّهُ** خودا **وَلَا أَعْلَمُ** و نازانم **الْغَيْبِ** غه يب و په نهاني و شارواه کان

وَلَا أَقُولُ و ناليم **لَكُمْ** بوټان **إِنِّي** به دنيايي من **مَلَكٌ** فريشته **إِنْ أَتَّبِعْ** دواي شئي ناکه وم **إِلَّا** الا

مَا يُوحَىٰ ټه وه ي سروش ده کړئ **إِلَيَّ** بو من **قُلْ** بلي **هَلْ** ټايا **يَسْتَوِي** يه کسان ده بټي **الْأَعْمَىٰ** کوټير

وَالْبَصِيرَ و چاوساغ و بينا **أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ** ټايا بيرنا که نه وه (٥٠) **وَأَنْذِرْ** و بترسي نه و ورياب که وه **بِهِ** يي **الَّذِينَ** ټه وانه ي

يَخَافُونَ ده ترسن **أَنْ** که **يُحْشَرُوا** کو بکري نه وه و حه شريک رين **إِلَىٰ** بو ، بو لاي **رَبِّهِمْ** په روه ردگاريان **لَيْسَ** نيه

لَهُمْ بو يان ، بو ټه وانه **مِنْ دُونِهِ** جگه له و **وَلِيٍّ** دوست و پشتيوانيک **وَلَا شَفِيعَ** و نه ټکا کاريک **لَعَلَّهُمْ** به ټکو و ټه وانه

يَتَّقُونَ له خودا ده ترسن و پارنيزکاري ده که ن (٥١) **وَلَا تَطْرُدْ** و ده رمه که **الَّذِينَ** ټه وانه ي **يَدْعُونَ** ده په رستن و هاوارده که نه

رَبِّهِمْ په روه ردگاريان **بِالْعُدُوَّةِ** سه رله به يانيان **وَالْعِشْيَٰ** و ټيواران **يُرِيدُونَ** ده يانه وئ و نيازمه ندي **وَجَهَهُ** ږوو و په زامه ندي

مَا عَلَيْكَ لَهْ سَهْرَت نِيه مِّنْ لَهْ حِسَابِهِمْ حِيسَابِيان مِّنْ شَيْءٍ (هَيْج) شَتِيك وَمَا تَهْوِي مِّنْ لَهْ حِسَابِكَ حِيسَابِي تَو
 عَلَيْهِمْ بَهْ سَهْرِيَانْدَا مِّنْ شَيْءٍ (هَيْج) شَتِيك فَتَطْرُدُهُمْ جَا دَهْرِيَان بَكَهْيِيْت فَتَكُونُ نِيْتَر دَهْبِي مِّنْ لَهْ الظَّالِمِينَ سَهْ تَهْمَكَرَهْ كَان
 (٥٢) وَكَذَلِكَ وَثَاوَا فَتَنَّا تَاقِيْمَانْ كَرْدَهْوَه بَعْضُهُمْ هَهْ نَدِيكِيَان بِيْعَضْ بَهْ هَهْ نَدِيك لِيَقُولُوا تَا بَلَىٰ أَهْؤُلَاءِ ثَا تَهْوَانَه؟!
 مِّنْ مَّنَهْ وَ فَهْ زَلَىٰ كَرْدَهْوَه اَللّٰهُ خُودَا عَلَيْهِمْ بَهْ سَهْرِيَانْدَا مِّنْ لَهْ يَبْنِيْنَا لَهْ نِيْوَان نِيْمَه اَلَيْسَ نِيه اَللّٰهُ خُودَا
 بِأَعْلَمَ زَانَا تَر وَ ثَا غَدَار تَر بِالشَّكِرِينَ بَهْ سَوِپَا سَكُوْزَارَان (٥٣) وَإِذَا وَتَهْ گَهْر جَاءَكَ بَوْتَ هَات ، هَاتَه لَات اَلَّذِينَ تَهْوَانَه
 يُؤْمِنُونَ بَرَوَا دِيْنَن بَأَيُّتِنَا بَهْ نَايَهْ ت وَ نِيْشَانَهْ گَهْوَرَهْ كَان وَ مِيْعَجِيْزَاتَهْ كَان فَقُلْ تَهْوَهْ بَلَىٰ سَلَمْ نَاشَتِي وَ نَارَا مِي (بَيْت)
 عَلَيْكُمْ بَهْ سَهْرَتَان ، بَوْ سَهْرَتَان ، لَهْ سَهْرَتَان كَتَبَ نُوْسِيِيَهْ تِي رَبُّكُمْ پَهْرَهْوَرْدِيْگَارْتَان عَلَيَّ لَهْ سَهْر نَفْسِهْ زَاتِي خَوِي
 اَلرَّحْمَهْ مِيْهَرَهْبَانِي وَ بَهْ زَهْبِي اَنَّهُ بَهْ دَلْنِيَا پِي تَهْوَهْ مِّنْ تَهْوَهْ كَهْ سَهْ عَمِلَ كَرْدِي مِّنْكُمْ لَهْ نَكُوْ سَوَاءُ خِرَاطَهْ يَهْ ك
 بِجَهْلَةٍ بَهْ نَهْ فَا مِي تَمَّ پَاشَان تَابَ پَهْ شِيْمَان بُوِيَهْوَه وَ گَهْ رَپَايَهْوَه مِّنْ لَهْ بَعْدِهْ دَوَا پِي تَهْوَهْ وَ أَصْلَحَ وَ چَا كَهْ كَار بُوو
 فَانَّهُ بَهْ دَلْنِيَا پِي تَهْوَهْ غَفُورٌ تَهْوَهْ پَرِي لِيْبُوْرْدَهْيَه رَحِيْمٌ تَهْوَهْ پَرِي مِيْهَرَهْبَان وَ بَهْ بَهْ زَهْبِيِيَه (٥٤) وَكَذَلِكَ وَ ثَاوَا
 نَفْصِلَ رَوْن وَ بَلَاو دَهْ كَهْ يَنَهْوَه اَلْآيَاتِ نَايَهْ تَهْ كَان ، بَهْ لَكَهْ وَ نِيْشَانَهْ گَهْوَرَهْ كَان ، مَوْعِيْزَاتَهْ كَان وَلِتَسْتَبِينَ وَ تَا رَوْن بَبِيْنَهْوَه
 سَبِيلَ رِيْگَايِ اَلْمُجْرِمِينَ سَهْ تَهْمَكَرَهْ كَان (٥٥) قُلْ بَلَىٰ إِنِّي بَهْ دَلْنِيَا پِي مِّنْ نُّهَيْتَ لِيْمَ قَهْ دَهْ غَهْ كَرَاوَه اَنْ كَه
 أَعْبُدُ بِيْهَرَسْتَم اَلَّذِينَ تَهْوَانَهْ تَدْعُونَ هَاوَارِيَان لِيْدَهْ كَهْن وَ دَهْ يَانِيْهَرَسْتَن مِّنْ لَهْ دُونُ غَهْ يَرِي اَللّٰهُ خُودَا قُلْ بَلَىٰ
 لَا نَا ، نَهْ أَتَّبِعْ دَوَا دَهْ كَهْوَم أَهْوَاءُكُمْ حَهْز وَ نَارَهْ زَوُوْبَا زِي تِيْوَه قَدْ بَهْ دَلْنِيَا پِي ضَلَلْتَ گَوْمَرَا بُوِيْمَه وَ رِيْگَام وَ نَكْرَدَهْوَه
 إِذَا كَهْوَابِيْت وَمَا وَ مَا اَنَا مِّنْ مِّنْ لَهْ اَلْمُهْتَدِينَ رِيْئَاسَان وَ هِيْدَايَهْ تَدْرَاوَان (٥٦) قُلْ بَلَىٰ إِنِّي بَهْ دَلْنِيَا پِي مِّنْ
 عَلَيَّ لَهْ سَهْر بِيْنَهْ بَهْ لَكَهْ دَارِي وَ بَهْ رَچَاوِرُوْنِي مِّنْ لَهْ رَّبِّي پَهْرَهْوَرْدِيْگَارَم وَ كَذَّبْتُمْ وَ بَهْ دَرُوْتَان دَانَا وَ بَرَوَاتَان نَهْ كَرْدَ بِهْ يِي
 مَا عِنْدِي لَاي مِّنْ نِيْه مَا تَسْتَعِجِلُونَ مَا پَهْ لَهْ تَان دَهْ كَرْدَ بِهْ يِي إِنْ اَلْحَكْمَ حَوْكَم وَ بَرِيَا رِيْكَ نِيْهه اِلَّا اَللّٰهُ بَوْ خُودَا

يُقَصِّ دِه گِريته وه و باس ده کات **الْحَقِّ** حق و ره وای **وَهُوَ** و نه وه **خَيْرَ** چاکترین **الْفَصِيلِينَ** جیاکه ره وه **(۵۷) قُلْ** بلی

لَوْ أَنَّ نه گهره اتوو **عِنْدِي** لای منه **مَا تَسْتَعْجِلُونَ** ما په له تان ده کرد **بِهِ** پی **لَقُضِيَ** به دلنیا پی ده برایه وه

الْأَمْرَ کار و فره مانه که **بَيْنِي** نیوان من **وَبَيْنَكُمْ** نیوان ئیوه ش **وَاللَّهِ** و خودا **أَعْلَمُ** زانتر و ناگادارتره **بِالظَّالِمِينَ** به سته مکاران

(۵۸) وَعِنْدَهُ لای نه وه **مَفَاتِحَ** کلله کانی **الْغَيْبِ** غهیب و په نهانی و نادیاره کان **لَا يَعْلَمُهَا** نایزانی **إِلَّا** الا **هُوَ** نه وه

وَيَعْلَمُ و ده زانی و ناگاداره له **مَا فِي** له ، له ناو **الْبَرِّ** زهوی وشکانی **وَالْبَحْرِ** ده ریا و ئوقیانوسه کان **وَمَا** نه وهی

تَسْقُطُ ده که و یتته خواره وه **مِنْ** له **وَرَقَةٍ** گه لایه ک **إِلَّا** الا **يَعْلَمُهَا** دهیزانی **وَلَا حِجَةَ** و نه دهنک و دانه و یتله یک **فِي** له ، له ناو

ظُلُمْتُ تاریکیه کانی **الْأَرْضِ** زهوی **وَلَا رَطْبٍ** و نه تهر **وَلَا يَأْسٍ** و نه وشکیک **إِلَّا** الا **فِي** له ، له ناو

كِتَبٍ کیتاب و نوسراویکی **مُبِينٍ** روون و دیار **(۵۹) وَهُوَ** و ههر نه و خوی **الَّذِي** نه و زاتهیه که **يَتَوَفَّكُمُ** ته وواتان ده کات

بِالْبَلِّ به شهو **وَيَعْلَمُ** و ده زانی و ناگاداره له **مَا** نه وهی **جَزَحُمُ** (دهستان تیگیر کردوه) **بِالنَّهَارِ** به رۆژ **ثُمَّ** پاشان

يَعْبَثُكُمْ زیندووتان ده کاته وه **فِيهِ** تیایدا **لِيُقْضَىٰ** تا ته واد ده بیت و ده بریتته وه **أَجَلَ** کاتیکی دیاریکراو **مُسْمًى** ناو نروای

ثُمَّ پاشان **إِلَيْهِ** بۆ لای نه وه **مَرْجِعُكُمْ** گهرانه و تان **ثُمَّ** پاشان **يُنَبِّئُكُمْ** خه بهری راست و دروستتان ده داتی **بِمَا** به وهی

كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ پیشان ده تان کرد **(۶۰) وَهُوَ** و نه وه **الْقَاهِرُ** به زینه ر و فره مانره وایه **فَوْقَ** له سهر سهر **عِبَادِهِ** بهنده کانی

وَيُرْسِلُ و ده نیرئ **عَلَيْكُمْ** به سه رتان ، بۆ سه رتان ، له سه رتان **حَفَظَةَ** کومه له پاریزه ری **حَتَّىٰ** تا کو ، هه تا **إِذَا** کاتی

جَاءَ هات (بۆ) **أَحَدَكُمْ** یه کیکی له ئیوه **الْمَوْتِ** مردن **تَوَفَّاهُ** ته وادیکرد **رُسُلَنَا** په یامبه ره کانمان ، نیردراوه کان **وَهُمْ** و نه وان

لَا يُفْرِطُونَ درینخی و که مته رخه می ناکه **(۶۱) ثُمَّ** پاشان **رُدُّوْا** گیردراوه وه **إِلَىٰ** بۆ ، بۆلای **اللَّهُ** خودا **مَوْلَهُمْ** خاوه نیان

الْحَقِّ حق **أَلَا لَهُ** ده بزنان ههر بۆ نه وه **الْحُكْمِ** حوکم و فره مانره وای **وَهُوَ** و نه وه **أَسْرَعَ** خیرترین

الْحَسْبِ نه وکه سانه ی حساب ده که ن (لپیچینه وه ده که ن) **(۶۲) قُلْ** بلی **مَنْ** نه وهی **يُنْجِيكُمْ** ده ربازان ده کات **مِنْ** له

ظلمت تاریکیاہ کانی **البر** زہوی و شکانی **وَالْبَحْر** دہریا و ئوقیانوسہ کان **تَدْعُونَهُ** ہاواریدہ کہنی **تَضَرَّعًا** بہ لالہ لال و کزؤلی

وَحُفْيَةٍ و پنهانی **لَّئِنْ** ته گهر بیتو **أَنْجَنَّا** دهر بازیکردین **مِنْ** له **هَذِهِ** نه وه **لَنْكُونَنَّ** به دلنیایی... ده بین **مِنْ** له

اَلشُّكْرُ لِلّٰهِ سوباسگوزاره کان (۶۳) قُلْ بَلٰی ٱللّٰهُ خُودَا مٰیجِیْم دهریازتان ده کات مِّنْهَا لَیْ وَ مِّنْ وَ لَهٗ کُلِّ هه موو

گَرْبَ تەنگانەئێک مُم پاشان ، سەرەرای (ئەو) اَنَّم ئێوہ تَشْرِکُون ھاوێ دادەنێن (بۆ خودا) (٦٤) قُل بَلٰی هُوَ ئەوہ

اَلْقَادِرُ ته‌واو تونادار عَلٰی^آ له سهر اَنْ که يَبْعَث بِنَبِيٍّ عَلَيْكُمْ به‌سهرتان ، بۆ سهرتان ، له‌سهرتان

عَذَابًا عَظِيمًا ۖ لَهُ فِي سِهْرِ سَهْرَتَانِ أَوْ يَانٍ مِّنْ لَهُ تَحْتَ زَيْرٍ أَرْجُلُكُمْ قَاحَةٌ كَانَتَانِ أَوْ يَانٍ

يَلِدُسْكُمْ به به راندا بکات شِيعَا دهسته دهسته يي و تاقم تاقماني وِيزِيق بجِيزِي به بَعْضُكُمْ هه نديکتان بَاس توند و تيژي

بَعْضِ ھەندىك **أَنْظُرْ** سەيركە **كَيْفَ** چۈن **نُصْرَفْ** جۇراو جۇردەكەين

الْآيَةُ نايه ته کان ، به لڳه و نيشانه گه وره کان ، موعجزانه کان **لَعَلَّہُمْ** به لکو ٿهوان **يَفْقَهُونَ** ٿيڳهن (۶۵)

وَكَذَّبَ و به‌دروی دانا و بروای پینه‌هینا یَّی قَوْمُكَ قه‌ومه‌که‌ت وَهُوَ و نه‌وه اَلْحَقَّ هه‌ق و راستی قُل بَلِّ

لَسْتُ من...نیمه عَلَیْكُمْ به سهرتان ، له سهرتان ، بۆ سهرتان بَوِیكِلَ وه کیل (٦٦) لِكُلِّ بۆ هه موو نَبَا هه وائیكى گرنگ

مُسْتَقَرٌّ ئەنجام و جیگیربوونیک و لەداهاتوو تَعْلَمُونَ دەزانن (٦٧) وَإِذَا وئەگەر رَأَيْت بێنیت الَّذِينَ ئەوانەى

يَخْضُونَ به ناوده که ونن (بِی زانست) فِيْ له ءَايَتِنَا نايه ته کانمان (به لگه و نیشانه و موعجزات) فَأَعْرِضْ نه وه پشتیان ټیټکه

عَنْهُمْ لَيَانَ حَتَّى تَاكُو يَخُوضُوا بهناو دهكهون فِي له ، لهناو حَدِيثِ باس و قسه يهك غَيْرَه جگه لهو وَاَمَّا و نه گهر

يُنْسِيَنَّكَ لَه بِيَرَت بَاتَهَوَه ٱلشَّيْطٰنُ شَه ٱيْطٰن ٱلَّذِيْ لَه دَوٰى بِرَهْيَنَانَهَوَه مَعَ لَه گَهْلَ

اَلْقَوْمِ نه ته وه وگه له که الظَّالِمِينَ سته مکاره کان (٦٨) وَمَا نه وهی عَلٰی له سهر اَلَّذِينَ نه وانهی

يَتَّقُونَ له خودا دهرترسن و پاريزکاري ده کهن **حَسَابِهِمْ** حيسا بيان **مِّنْ شَيْءٍ** (هيچ) شتيک **وَلٰكِنْ** به لام

ذِكْرِي بیره رهویه لَعَلَّهُمْ به لکو تهوان يَتَّقُونَ له خودا ده ترسن و پارێزکاری ده کهن (٦٩) وَذَر و وازیینه الَّذِينَ تهوانه ی

أَتَّخِذُوا دیاریانکردوه و دایانناوه دِينِهِم دین و یاساکه یان لَعِبًا گهمه وَلَهُوَ و فه رامۆشکاری وَغَرَّتْهُمْ و فریویداون الْحَيَوةَ ژیان

الدُّنْيَا دنیا وَذِكْرٍ و یادخه رهوه بِهِ يٰ أَن که تَبَسَّل تُبَسَّل نَفْسٌ نه فس و زاتیک بِمَا به وه ی

كَسَبَتْ به دهستی خستوه لَيْسَ نیه هَا لَو ی مِن له دُونَ غهیری اللَّهُ خودا وَلِيٍّ دۆست و پشتیوانیک

وَلَا شَفِيعَ و نه تکاریک وَإِنْ و نه گهر تَعْدِلْ تَعْدِلْ كُلِّ ههموو عَدَلْ هاو باراسته لَا - يُوْخَذُ نا ده بریت مِنْهَا لِي

أُولَئِكَ تهوان الَّذِينَ تهوانن أُبْسِلُوا أُبْسِلُوا بِمَا به وه ی كَسَبُوا به دهستیان هیناوه لَهُمْ بۆیان هه یه

شَرَابٍ خواردنه وه و شه رابیک مِّن له حَمِيم ناگرویک وَعَذَابٍ و عه زاب و ئەشکه نه یه اَلَيْمٌ زۆر به ژان و نازار بِمَا به وه ی

كَانُوا وابوون يَكْفُرُونَ کوفر ده کهن (٧٠) قُلْ بَلَىٰ أَدْعُوا ئایا بانگ بکهین و بپهرستین مِن له دُونَ غهیری

اللَّهُ خودا مَا لَا يَنْفَعُنَا ته وه ی سوودمان پیناگه یه نِي وَلَا يَضُرُّنَا و زیانمان پیناگه یه نِي وَنُزِد و ده گیرد رتینه وه عَلَيَّ له سه ر

أَعْقَابَنَا پازنه ی پیکانمان بَعْد له دوا ی إِذْ که هَدَيْنَا رینمونیکردین اللَّهُ خودا كَالَّذِي وه ک ته وه ی

أَسْتَوَتْه رايکیشان به هه وا و ئاره زوو الشَّيْطَانِ شهيطنه کان فِي له الْأَرْضِ زهوی حَيْرَان سه رگه ردان لَهُ بۆی

أَصْحَابٌ هاو هل و ره فیکانیک يَدْعُونَهُ بانگی ده کهن إِلَى بۆ ، بۆلای اَلْهُدَى ربي راست و هیدایهت أَتَيْنَا وه ره لامان قُلْ بَلَى

إِنَّ به دننیا ی هُدَى ربي راست و هیدایهت اللَّهُ خودا هُو ته وه اَلْهُدَى ربي راست و هیدایهت وَأَمْرِنَا و فه رمانمان پیکراوه

لِنُسَلِّمَ تا ملکه چ بکهین لِرَب بۆ پهروه دیگاری الْعَالَمِينَ جیهانیان (٧١) وَأَنْ و ته وه ی أَقِيمُوا رپیک و دامه زراو بکهن

الصَّلَاةَ نوێژ وَاتَّقُوهُ و لی بترسن و پارێزکاری بکهن وَهُوَ و هه ر تهو خوی الَّذِي تهو زاته یه که إِلَيْهِ بۆ لای تهو

تُحْشَرُونَ کۆده کرینه وه و حه شر ده کرین (٧٢) وَهُوَ و هه ر تهو خوی الَّذِي تهو زاته یه که خَلَقَ به دیهیناوه و دروستیکردوه

الْسموت ئاسمانه کان وَالْأَرْضِ و زهوی بِالْحَقِّ به حه ق و راستی و پهوا ی وَیَوْمَ و پوژی يَقُول ده لی كُن به

فَيَكُونُ ئَيْتَر دَهْ بِ قَوْلُهُ وَتَهَى الْحَقِّ هَهَق و رَاسَتَى وَلَهُ هَى ئَهْوَه الْمَلِكْ مَوْلَك و خاوه‌ندارى و پادشايى يَوْمَ ئَه‌ورِوژَهى

يُنْفَخُ فَوودَه‌كِرَى فِي له ، له‌ناو الصُّور كه‌رِه‌نا عِلْمَ زانای الْغَيْبْ غه‌يب و په‌نهانى و نادياره‌كان وَالشَّهَادَةُ ديار و ئاشكران

وَهُوَ وَ ئَهْوَه الْحَكِيمِ دانا و ته‌واو كاربه‌جىي أَخْيِرِ ته‌واو شاره‌زای ورد و درشت (٧٣) وَإِذْ وَ كه قَالَ گوټى

إِبْرَاهِيمَ (پنځه‌مبه‌ر) ئيبراهيم لِأَيِّهِ به باوكى عَازَرَ ئازهر (ناوى باوكى) اتَّخَذَ ئَهْوَه (بتان) بُوخُوْت ده‌كه‌يته

أَصْنَامًا په‌يكهر و بتانيك عَالِهَةً په‌رستراو و خودا إِنِّي به‌دُنْيايى من أَرْبُكَ تُو ده‌بينم وَقَوْمَكَ و قه‌ومى تُو فِي له ، له‌ناو

ضَلَّلُ گومراييه‌كى مُبِينِ روون و ديار (٧٤) وَكَذَلِكَ و ئاوا نُبَيِّ نيشانده‌دهينه إِبْرَاهِيمَ (پنځه‌مبه‌ر) ئيبراهيم

مَلَكَوت مَوْلَك و مه‌له‌كوټى السَّمَوَاتِ ئاسمانه‌كان وَالْأَرْضِ و زه‌وى وَلِيَكُونِ و تا ببيتِ مِنْ له

الْمُوقِنِ خاوه‌ن ب‌رواى يه‌قينيه‌كان (٧٥) فَلَمَّا كَاتَى جَاكَاټى جَنَّ دايپوشت عَلَيْهِ به‌سه‌رى ، له‌سه‌رى اللَّيْلِ شه‌و رَأَى بىنى

كَوْجًا ئه‌ستيره‌يه‌ك قَالَ گوټى هَذَا ئَه‌وه‌يه رَبِّى په‌روه‌رديگارم فَلَمَّا جَاكَاټى أَفَلَ ئاوا بوو قَالَ گوټى لَا نَا

أَحَبَّ خَوْشَم ده‌وى الْأَفْلِينَ ئاوابه‌كان (٧٦) فَلَمَّا كَاتَى جَاكَاټى رَأَى بىنى الْقَمَرِ مانگ بَارِغًا دره‌وشاوه‌يه قَالَ گوټى

هَذَا ئَه‌وه‌يه رَبِّى په‌روه‌رديگارم فَلَمَّا جَاكَاټى أَفَلَ ئاوا بوو قَالَ گوټى لَئِنْ به‌دُنْيايى ئه‌گه‌ر لَمْ -

يَهْدِنِي رَيْنمونيم (-نه) كَات رَبِّى په‌روه‌رديگارم لَاكُونَنَّ به‌دُنْيايى ده‌بم به مِنْ له (يه‌كَنِ) الْقَوْمِ ئه‌و نه‌ته‌وه وگه‌له‌ك

الضَّالِّينَ گومراو و سه‌رلټيشواو (٧٧) فَلَمَّا كَاتَى جَاكَاټى رَأَى بىنى الشَّمْسِ پوژ بَارِغَةً دره‌وشاوه‌يه قَالَ گوټى

هَذَا ئَه‌وه‌يه رَبِّى په‌روه‌رديگارم هَذَا ئَه‌وه أَكْبَرَ گه‌وره‌تره فَلَمَّا جَاكَاټى أَفَلَتْ ئاوا بوو قَالَ گوټى يَقُومُ ئه‌ى قه‌ومى خَوْم

إِنِّي به‌دُنْيايى من بِرِيَّءَ پاكانه‌كارم مِمَّا له‌وهى تُشْرِكُونَ هاوه‌ل داده‌نين (بو خودا) (٧٨) إِنِّي به‌دُنْيايى من

وَجَّهَتْ ئاراسته‌م كردوه وَجْهِي پووى خَوْم لِلَّذِي بوټه‌وهى فَطَرَ خولقاندوويه‌تى السَّمَوَاتِ ئاسمانه‌كان

وَالْأَرْضِ و زه‌وى حَنِيفًا پووله‌راستيه‌يه وَمَا أَنَا مِنْ مِنْ له الْمُشْرِكِينَ موشريك و هاوبه‌شدانه‌ران (٧٩)

وَحَاجَّهُ و موجدله و گفتوگویان له گهل کرد قَوْمُهُ نه ته وه که ی قَالَ گوئی اُنْحَجُوْنِي باشه موجدله لم له گهل ده که ن

فِي له ، ده رباره ی اَللّٰهُ خودا وَقَدْ وئهوئا ، به دنیایی هَدَنْ رینمونیکردم وَلَا اَخَاف ناترسم

مَا تُشْرِكُوْنَ ئه وه ی هاوئل داده نین (بو خودا) ده یانپهرستن بِهِ یی اِلَّا ئیلا اَنْ که یَشَاءَ بیهویتی رَبِّي پهروه ردیگرم

شَيْئًا شتی وَسِعَ گرتوویه تی رَبِّي پهروه ردیگرم كُلَّ هه موو شَيْءٍ شتی عَلَمًا زانست و ناگاداری

اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ ئیتر بیرناکه نه وه (۸۰) وَكَيْفَ و چوَن اَخَاف ئه ترسم مَا اَشْرَكْتُمْ هاوبه شیتان بو دانا

وَلَا تَخَافُوْنَ و ناترسن اَنْتُمْ که ئیوه به دنیایی اَشْرَكْتُمْ هاوبه شیتان بو دانا بِاللّٰهِ به خودا مَا لَمْ يَنْزِلْ ئه وه ی ناینه به زاندووه

بِهِ یی عَلَیْكُمْ به سه رتان ، بو سه رتان ، لسه رتان سُلْطٰنًا به لگه و ده سه لاتی فَآیِّ جا کام اَلْفَرِیقَیْنِ دووکومه ل

اَحَقُّ هه قتره بِالْاٰمَنَ به هئمن و ئاسایش اِنْ ئه گهر كُنْتُمْ ئه گهر و ابوون تَعْلُوْنَ ده زانن (۸۱) اَلَّذِیْنِ ئه و (کهس) انه ی

ءَاٰمَنُوْا برویان هئنا وَلَمْ يَلْبِسُوْا و تیکه لیان نه کردوه اِیْنِهِمْ ئیمان و پروایان بِظُلْمٍ به زولمیک (شیرک) اُولٰٓئِكَ ئه وان

لَهُمْ لؤیان هه یه اَلْاٰمَنَ هئمنی و ئاسایش وَهُمْ و ئه وان مُهْتَدُوْنَ رینمونیان وه رگرتووه (۸۲) وَتِلْكَ و ئه وه

جَنَّتَا حوججه ت و به لگه ی ئیمه ءَاٰتِیْنٰهَا دامان به اِِبْرٰهیم (پیغه مبه ر) ئیبراهیم عَلٰی له سهر قَوْمِهِ نه ته وه که ی

نَزَعَ به رزده که ی نه وه دَرَجَتٍ چه ندین پله و پایه مِّنْ ئه وه ی ، که سانیک نَشَاءَ ئیمه بمانه وی اِنْ به دنیایی

رَبِّكَ پهروه ردیگارت حَكِیْم ته واو کاربه جئی عَلِیْمٌ ته واو زانا و ناگادار (۸۳) وَوَهَبْنَا و به خشیمان لَمْ بوی

اِسْحٰقُ ئیسحاق (ناوی پیغه مبه ریکه) وَیَعْقُوْبُ و یه عقوب (ناوی پیغه مبه ریکه) كَلَّا هه ریه کیان هَدٰیْنَا رینمونیمانکرد

وَنُوْحًا و نوح هَدٰیْنَا رینمونیمانکرد مِّنْ له قَبْلُ پئشا وَمِنْ و له ذُرِّیَّتِهِ نه وه ی ئه و دَاوُد داوود

وَسَلِیْمٍ سوله یمان وَاٰیُوْبُ و ئه ییوب و یووسف وَمُوسٰی و موسا وَهٰرُوْنُ و هاروون وَكَذٰلِكَ و ئاوا

نَجَزِی پاداشت ده ده ی نه وه اَلْمُحْسِنِیْنَ چاکه کاره کان (۸۴) وَزَكَرِیَّا و زه که ریا وَیَحٰی و یه حیا وَعِیْسٰی و عیسا

وَالْيَاسَ و ئيلياس كُلَّ هه‌موو مِّنْ لَهُ الصَّالِحِينَ پياوچاكان (٨٥) وَإِسْمَاعِيلَ و ئيسماعيل وَالْيَسَعَ و يه‌سه‌ع

وَيُونُسَ و يوونس وَلُوطًا و لوط (پنځه‌مبه‌ريکه) وَكُلًّا و هه‌موويان فَضَّلْنَا فَهَزَلْ و چاکه‌يانمان دا عَلَى له‌سهر

الْعَلَمِينَ جيهانيان (٨٦) وَمِنْ وَلِهَ آبَائِهِمْ باوانيان وَذُرِّيَّتِهِمْ و نه‌وه‌کانيان وَإِخْوَانِهِمْ و براکانيان

وَأَجْتَبَيْنَاهُمْ و هه‌ليانمان بژارد وَهَدَيْنَاهُمْ و رينمونيمان کردن إِلَى بُو، بُولَی صِرْطُ شا ريگاييکي مُسْتَقِيمَ راست و ره‌وان

(٨٧) ذَلِكَ ثَه‌ويان هُدًى ربي راست و هيدايت اللهَ خودا يَهْدِي رينمووني ده‌کات بِهِ يَيَّ مِّنْ ثَه‌وه‌ي

يَشَاءَ ثَه‌و بيه‌ويَت مِّنْ لَهُ عِبَادِهِ به‌نده‌کاني وَلَوْ و نه‌گهر أَشْرَكُوا هاوبه‌شيان دانا (بُو خودا)

لِحَبْطٍ به‌دلنپايي بُوْش و به‌تال ده‌بوويه‌وه عَنْهُمْ مَّا مَا كَانُوا پيشان يَعْمَلُونَ ده‌يانکرد (٨٨) أُولَئِكَ ثَه‌وانه

الَّذِينَ ثَه‌وانه‌ن که عَاتَيْنَاهُمْ پيمان دان الْكِتَابَ نامه و نوسراو (ه ئاسمانيه‌کان)

وَالْحُكْمَ حوکم ، ده‌سه‌لات ، حيکه‌مت ، فه‌رمان‌ره‌واي وَالنُّبُوَّةَ و پنځه‌مبه‌رايه‌تي فَإِنْ جا ثه‌گهر يَكْفُرُ بَروا نه‌هيئي و کوفريکات

بِهَا يَيَّ هَؤُلَاءِ ثَه‌وانيهي فَقَدْ ثَه‌وه‌ به‌دلنپايي وَكُنَّا سپارده‌مانکردوه بِهَا يَيَّ قَوْمًا قه‌ومي لَّيْسُوا نينه بِهَا يَيَّ

بِكَافِرِينَ بِي بَروا (٨٩) أُولَئِكَ ثَه‌وانه الَّذِينَ ثَه‌وانه هُدًى هيدايتي داوه اللهَ خودا فَبَدَّاهُمْ جا به‌رينمووني وان

أَقْتَدَهُ چاو لنيکه وشونتيان بکه‌وه قُلْ بَلَى لَا ، نه أَسْأَلُكُمْ داوا (نا) کهم عَلَيْهِ به‌سه‌ري ، له‌سه‌ري

أَجْرًا باداشت و ده‌سته‌قي إِنْ هُوَ ثَه‌وشتي نيه إِلَّا جگه‌له ذِكْرِي بيرخه‌روهَ لِلْعَالَمِينَ بُو جيهانيان (٩٠) وَمَا ثَه‌وه‌ي

قَدَرُوا قه‌دریان دانه‌ناوه بُو اللهَ خودا حَقَّ هه‌ق و شايسته‌ي قَدَرِهِ قه‌درو پايه‌ي ثَه‌و إِذْ که قَالُوا گوتيان مَا

أَنْزَلَ دايبه‌زاند اللهَ خودا عَلَى له‌سهر بَشَرٍ به‌شهر و مروفتيک مِّنْ (هيچ) شَيْءٍ شَيَّ قُلْ بَلَى مِّنْ كَي؟

أَنْزَلَ دايبه‌زاند الْكِتَابَ نامه و نوسراو (ه ئاسمانيه‌کان) الَّذِي ثَه‌وه‌ي جَاءَ بِهِ هيناي مُوسَى مووسا

نُورًا نور و روناکيه‌ک وَهَدًى و هيدايت و رينمووني لِّلنَّاسِ بُو خه‌لک تَجْعَلُونَهُ دهيکه‌نه قَرَأَطِيسَ چهند په‌رو که‌غه‌زيک

تَبْدُونَهَا دهریدیخن وَخُفُون و چهشاردهدن كَثِيرًا زۆریك وَعَلِمْتُمْ و فیركراون مَا ئهوهی لَمْ تَعْلَمُوا نهودهزانی أَنْتُمْ ئیوه

وَلَا ءَابَاؤُكُمْ و نهباوانیشتان قُل بَلَى اللَّهُ خودا ثُمَّ پاشان ذَرَهُمْ لییانگه‌ری فِي له ، له‌ناو خَوْضِهِمْ به‌ناوکه‌وتنه‌که‌یان

يَلْعَبُونَ گه‌مه و گالته‌بکه‌ن (۹۱) وَهَذَا و ئه‌وه‌یه كَتَبَ کیتاب و نوسراونیکه أَنْزَلَهُ دامانبه‌زاند مُبَارَكْ پیروز و پرفه‌ره

مُصَدِّق به‌راستدانه‌ر الَّذِي ئه‌وه‌ی بَيْنَ له‌به‌ر يَدَيْهِ ده‌سته‌کانی وَلِتُنْذِر و تا بترسینی و ئاگاداربکه‌یته‌وه أُمّ بنکه‌ی

الْقَرَى نشینگه‌کان (گوند و شاره‌کان) وَمَنْ و ئه‌وه‌ی حَوْلَهَا له‌ده‌وروبه‌ری وَالَّذِينَ ئه‌وانه‌ی يُؤْمِنُونَ بروا دینن

بِالْآخِرَةِ به‌دوارۆژ يُؤْمِنُونَ بروا دینن بِهِ یی وَهُمْ و ئه‌وان عَلٰی له‌سه‌ر صَلَاتِهِمْ نوێژه‌کانیان

يُحَافِظُونَ پارێزکاری ده‌که‌ن (۹۲) وَمَنْ و کئِ أَظْلَم سته‌مکارتره مِّنْ له‌وه‌ی أَقْتَرَى به‌درۆ هه‌لیبه‌ستوه عَلٰی بۆ

اللَّهُ خودا كَذِبًا درۆیه‌ک أَوْ یان قَالَ گوئی أُوحِيَ سرووشکراوه إِلَيَّ بۆ من وَلَمْ يُوح و سرووش نه‌کراوه إِلَيْهِ بۆ ئه‌و

شَيْءٍ شئی وَمَنْ و ئه‌وه‌ی قَالَ گوئی سَأُنْزِل وادده‌به‌زینم مِثْل وه‌ک مَا أَنْزَلَ دایبه‌زاند اللَّهُ خودا وَلَوْ وئه‌گه‌ر

تَرَى ده‌بینی إِذ کاتی که الظَّالِمُونَ سته‌مکاره‌کان فِي له ، له‌ناو عَمَرْتُ داپۆشینهره‌کانی أَلَمْتُ مه‌رگ و مردن

وَالْمَلَائِكَةُ فریشته‌کان بَاسِطُوا درێژیانکردۆته‌وه أَيْدِيَهُمْ ده‌سته‌کانیان أَخْرَجُوا ده‌ی ده‌ربکه‌ن أَنْفُسَكُمْ نه‌فس و رۆحتان

الْيَوْمَ ئیمڕۆ تُجَزَّوْنَ سزاده‌درێن به عَذَاب عه‌زاب و ئه‌شکه‌نجه‌ی الْهُون شهرمه‌زاری و ریسوایی بِمَا به‌وه‌ی كُنْتُمْ ئیوه‌ پێشان

تَقُولُونَ ده‌لێن عَلٰی له‌سه‌ر اللَّهُ خودا غَيْرَ جگه‌له‌، غه‌یری الْحَقّ حه‌ق وَكُنْتُمْ و...بوون عَنْ له ، لێ

ءَايَاتِهِ ئایه‌ته‌کانی (به‌لگه و نیشانه و موعجیزاتی) تَسْتَكْبِرُونَ خۆتان به‌گه‌وره‌ده‌زانی (۹۳) وَلَقَدْ و به‌دلنیایی

جَسَمُونَا هاتن بۆلامان فُرْدَى تاک تاک کَا هه‌رچۆن خَلَقْنٰكُمْ ئیوه‌مان خه‌لق کردبوو أَوَّل یه‌که‌م مَرَّة جَار

وَتَرَكْتُمْ و به‌جێتان هێشت مَا ئه‌وه‌ی خَوَلْتُمْ له‌ژێرده‌سه‌لاتی ئیوه‌مان داناوو وَرَاء له‌دوای ظُهُورُكُمْ پشتی خۆتان

وَمَا (ئامرازی به‌نه‌رێنی کردن و پرسپار کردنیشه) نَرَى (نا) بینین مَعَكُمْ له‌گه‌ل ئیوه شُفَعَاءُكُمْ تکاره‌کانتان الَّذِينَ ئه‌وانه‌ی

زَعَمْتُمْ به دروځوټان أَنَّهُمْ كهوا ټهوان فِكْرُ له نگوو شُرْكُوا هاو به شدانهر و شهريكن لَقَدْ به دُنْيَايِ تَقَطَّعَ تيکچړا

يَبْنِيكُمْ نيوانتان وَضَلَّ و بزر بوو عَنْكُمْ ليتان مَا ټهوى كُنْتُمْ ټيوه پيشان تَزْعُمُونَ (به درو) ده تانگووت (٩٤)

إِنَّ به دُنْيَايِ الله خدا فَالِقَ له تکه روخولقيڼه رى الْحَبَّ دهنک و دانه و ټيله وَالنَّوَى و ناوکه يُخْرِجُ دهرديځى الْحَيِّ زيندوو

مِنْ له اَلْمَيِّتِ مردوو وَخُرِجَ و دهرخه رى اَلْمَيِّتِ مردوو مِنْ له الْحَيِّ زيندوو ذَلِكُمْ ټهويه الله خدا

فَأَنَّى جا چوَن تُوَفِّكُونَ لاده دريځ و و ټيله کړيځ (٩٥) فَالِقَ له تکه روخولقيڼه رى الْإِصْبَاحَ به يانيان و ټه سټيران

وَجَعَلَ و ديانوه ، وايکردوه له اَلَّيْلِ شهو سَكَنًا (ببيته) ټارامى و خاموشي وَالشَّمْسِ و رږژ وَالْقَمَرِ مانگ و

حُسْبَانًا هوځى حسابکردن ذَلِكَ ټهويان تَقْدِيرُ نه خشه و ته قديري الْعَزِيزِ خوداى تهواو بالاده ست

اَلْعَلِيمِ تهواو زانا و ټاگدار (ناوځى پيروزى خودايه) (٩٦) وَهُوَ و ههر ټه و خوى اَلَّذِي ټه و زاته يه که

جَعَلَ داينا ، دروستيکرد ، وايليکرد لَكُمْ بوټان النُّجُوم ټه سټيره کان لِتَهْتَدُوا ټارځ يراست بدوزنه وه بِهَا يَتَى فِي له ، له ناو

ظُلُمْتَ تاريخا يه كانى اَلْبَرِّ زهوى وشکانى وَالْبَحْرِ دهر يا و ټوقيانوسه کان قَدْ به دُنْيَايِ فَصَلْنَا رږوَن و شيمانکردو ته وه

الْآيَاتِ ټايه ته کان ، به لگه و نيشانه گه وره کان ، موعجزاته کان لِقَوْمٍ بو قهوميک يَعْلَمُونَ بزنان (٩٧) وَهُوَ و ههر ټه وه

اَلَّذِي ټهوى اَنشَأْتُمْ پټكى هيناوه و دروستى کروون مِّنْ له نَفْسٍ نه فس و زاتيک وَحِدَةٍ به کيک

فُسْتُقِرَّ جا له جيگايه ک جيگير (دهې) وَمُسْتَوْدَعٌ و له جيگايه ک داده نريټ بو ماويه ک قَدْ به دُنْيَايِ فَصَلْنَا رږوَن و شيمانکردو ته وه

الْآيَاتِ ټايه ته کان ، به لگه و نيشانه گه وره کان ، موعجزاته کان لِقَوْمٍ بو قهوميک يَفْقَهُونَ ټي بگه ن (٩٨) وَهُوَ و ههر ټه وه

اَلَّذِي ټهوى اُنزَلَ دايه زاند مِّنْ له اَلسَّمَاءِ ټاسمان مَاء ټاويک فَأَخْرَجْنَا جا دهرمانکرد بِهِ يَتَى

نَبَات چه که ره کردوى كُلَّ هه موو شَيءٍ شتيک فَأَخْرَجْنَا جا دهرمانکرد مِنْهُ لهوى ، لي خَضِرًا سهوزبوويک

يُخْرِجُ دهرده کهى مِنْهُ لهوى ، لي حَبًّا دهنکيک مُتَرَاكِبًا دانه دانه ي به سه ريه ک وَمِنْ و له اَلنَّخْلِ دارخورما مِّنْ له

طَلَعَهَا قِنَوَانٌ قِنَوَانٌ دَانِيَّةٌ دَانِيَّةٌ وَجَنَّتْ وَجَنَّتْ وَبَاخَاتِيكَ مِّنْ لَّهِ أَعْنَابٌ تَرِي جُورًاو جُورٌ وَالزَّيْتُونُ وَزَيْتُونٌ

وَالرَّمَّانُ وَهَنَارٌ مُّشْتَبِهًا هَاوِيْنَه وَغَيْرَ وَغَيْرِي مُتَشَبِهٍ پِيكچوو (لهتام) أَنْظُرُوا تَهْمَهشاكهن و تېراپميناين اِلَيَّ بُو ، بُوْلا

مُتْرَهَ بهرههه و ميوهكهه اِذَا كَاتِي اَمْرٌ بهرههه دهردهچي وَيَعْبَهُ و پيگهيشتوووهكهه اِنَّ بهدلنيايِي فِي له

ذِكْرُ ئهوه دايه لَايْتُ بهدلنيايِي ثابته و نيشانهه زور گهوره و مهزن لِقَوْمٍ بوقهوهي يَوْمُنُونٌ پروا بهينن (٩٩)

وَجَعَلُوا و دايانا لِلّهِ بُو خودايه شُرَكَاءَ هَاوِبَهشانيك اَلْجَنِّ (له) جَنُّوكَهكان وَخَلَقَهُمْ و ئهواني خولقاندوه و دروستكردوه

وَحَرَقُوا و بهدروستيانكرد لَهْرُ بُوْ ، بُوْئهو بَيْنِ كورانيك وَبَنَتْ و كچانيك بَغِيْرَ بهي عِلْمٌ زانين و زانسته و زانياريهكه

سَبِّحْنَهُ پاكِي و بيگهردى بُوْئهو وَتَعَلَّى و پيروز و گهوره و بلندتره عَمَّا لهوهي يَصِفُونٌ ئهوان وهسفى دهكهه (١٠٠)

بَدِيعِ دروستكهه بِي پيشينهه اَلْسَمُوتِ ئاسمانهكان وَالْأَرْضُ وَزَهْوًى اَنَّى چُون يَكُونُ دهبي لَهْرُ بُوْى وَلَدَّ كورِيك

وَلَمْ تَكُنْ وَ نهبووه لَهْرُ بُوْ ئهو صَحْبَةً هَاوسهري وَخَلَقَ وَ بهديهيناوه و دروستيكردوه كُلَّ ههموو شَيْءٍ شَيْءٍ

وَهُوَ وَ ئهوه بِكُلِّ به ههموو شَيْءٍ شَيْءٍ عَلِيمٌ تهواو زانا و ئاگادار (١٠١) ذَلِكُمْ ئهوه اَللّهُ خوداى

رَبِّكُمْ پهروهردىگارتانه لَا نيه اِلّهُ خوداوپهراستراوى اِلَّا جگهله هُوْ ئهو خَلَقَ خولقيتهه و دروستكههري كُلَّ ههموو

شَيْءٍ شَتِيك فَاَعْبُدُوهُ ئيتير ئهوبههراسترن وَهُوَ وَ ئهوه عَلَى له سهه ، بهسهه كُلَّ ههموو شَيْءٍ شَتِيك وَكِلَّ چاوديره

(١٠٢) لَا - تَدْرِكُهُ نَايِي (نا) گات وپهه پيناها اَلْأَبْصَرُ بينايي وَهُوَ وَ ههه ئهوه يَدْرِكُ يِي دهگا و تِي دهگا

اَلْأَبْصَرُ بينايي وَهُوَ وَ ههه ئهوه اَللَّطِيفُ وردبين و ئاگايه اَلْخَبِيرُ تهواو شارهزاي ورد و درشت (١٠٣) قَدْ بهدلنيايِي

جَاءَكُمْ بُوْتَان هات بَصَائِرَ چهندين بهلگهه روون مِّنْ له رَبِّكُمْ پهروهردىگارتان فَمَنْ جَا ئهو كهسهه اَبْصَرَ تېراما و بيني

فَلِنَفْسِهِ ئهوه بُوْخُوْى وَمَنْ وَ ههركهسي عَمِي كوتيربوو (لهراستههق) فَعَلِيْهَا ئهوه بار بهسهه خُوْى وَمَا و مَا اَنَا مِنْ

عَلَيْكُمْ بهسههرتان ، لهسههرتان ، بُو سههرتان بِحَفِيفٍ (هيچ) پاريزهه (نيمهه) (١٠٤) وَكَذَلِكَ و ئاوا نَصْرَفَ جُورًاو جوردهكههين

آلَايْتُ ٲايله ته كان ، به لگه و نيشانه گه وره كان ، موعجزاته كان وَلَيَقُولُوا و ده بابلېن دَرَسْت ديرا ستكردوه و خوښدووته وه

وَلَنبَيِّنُهُ و تا رڼي بكهينه وه لِقَوْمٍ بڼ قه ومي ك يَعْلَمُونَ بزآن (١٠٥) اَتَّبِعْ بكه وه دواى مَا ما اُوحي سروو شكر اوه

إِلَيْكَ بڼ تو مِن له رَبِّكَ په روه رديگارت لَا نيه إِلَهٌ خوداوپه ستر اوى إِلَّا جگه له هُو ٲه وَاَعْرِضْ و ٲشت بكه

عَن له الْمُشْرِكِينَ موشري ك و هاوبه شدانه ران (١٠٦) وَلَوْ وٲه گهر شَاءَ - اَللّٰهُ خودا (-ويستباى) مَا -

أَشْرَكُوا هاوبه شيان دا (-نه) دهنَا وَمَا و - جَعَلْنٰكَ تۆمان (-نه) كرده عَلَيْهِم به سه ريان ، بڼ سه ريان ، له سه ريان

حَفِظْنَا چاودير و پاريزهر وَمَا - اَنْتَ تۆ عَلَيْهِم به سه رياندا بَوَيْكَل چاودير و سپير دراو - نيت (١٠٧)

وَلَا تَسُبُّوا جوتين مه دهنه اَلَّذِينَ ٲه وانه ى يَدْعُونَ ده ٲه رستن و هاواريان بڼ ده كهن مِن له دُونَ غه يري اَللّٰهُ خودا

فَيَسُبُّوا جا جوتينده نه اَللّٰهُ خودا عَدَوًّا به دژايه ٲى بَغَيْرَ به ٲى عِلْمِ زانين و زانست و زانياريه ك كَذَلِكِ ٲاوا

زَيْنًا رازاندومانه تهره لِكُلِّ ههر اُمَّةٍ گهل و ئومه ٲتي ك عَمَلَهُمْ كار و كرده وه كانيان ثُمَّ ٲاشان إِلَى بڼ ، بڼ لای

رَبِّهِمْ په روه رديگاريان مَرْجِعُهُمْ گه رانه وه يان فَيُنَبِّئُهُمْ جا هه وائيان ٲيده دا بِمَا به وه ى كَانُوا ٲيشان يَعْمَلُونَ ده يان كرده

(١٠٨) وَأَقْسَمُوا و سوتينديان خوارد بِاللّٰهِ به خودا جَهْدَ به وٲه ٲرى اَيْمَانِهِمْ سوتينديان لَئِنْ به دنيا ٲى ٲه گهر

جَاءَتْهُمْ بڼيان هات ءَايَةً ٲايله ٲتي ك (نيشانه يه كى گه وره ، موعجزه يه ك) لَيُؤْمِنَنَّ به دنيا ٲى بروا ٲنين بِهَا ٲى قُلْ بَلَى

إِنَّمَا له راستيدا ته نها اَلْآيَاتُ ٲايله ته كان عِنْدَ لای اَللّٰهُ خودا وَمَا و - يَشْعُرُكُمْ هه ست (-نا) كهن اَنَّهُآ به دنيا ٲى ٲه و

إِذَا كاتى جَاءَتْ هات لَا يُؤْمِنُونَ بروا ناهي تين (١٠٩) وَنُقَلِّبُ و وهرده گيرين أَفَلَتَتَّمُ دَل و ده رونيان

وَأَبْصَرَهُمْ و بيناييان كَا هه رچون لَمْ يُؤْمِنُوا بروايان نه هي نا بِه ٲى اَوَّلَ يه كه م مَرَّةٍ جار وَنَذَرُهُمْ و ليانده گه ٲنين

فِي له ، له ناو طُغْيَانِهِمْ طوغيان و سه ره رڼويان يَعْمَهُون كوتيرانه به ناوده كه ون (١١٠) وَلَوْ وٲه گهر اَنَّا ئيمه

نَزَّلْنَا دامانبه زاندا إِلَيْهِمْ بڼ ٲه وان الْمَلَكَةِ فريشته كان وَكَلَّمَهُمْ و قسه يان له گهل كرده اَلْمَوْتِ مردووه كان

وَحَشَرْنَا و کۆمانکردهوه له (شوئیی) عَلَیْهِمْ بهسهریان ، بۆ سهریان ، لهسهریان کُلّ ههموو شَیْءٌ شَتِیک قُبَلَا پووبهروو

مَا مَا کَانُوا و ابوون لَیُؤْمِنُوا تا بروابینن إِلَّا ئیلا اُنْ که یَشَاءَ بیهوئیت الله خودا وَلَکِنْ بهلام اَکْثَرَهُمْ زۆربهیان

یَجْهَلُونَ نهفامن و نازانن (۱۱۱) وَكَذَلِكَ و ئاوا جَعَلْنَا واما نکردهوه ، واما نداناوه لَکُلّ لۆ ههریهکیان (بۆههومیان)

نَبِیِّ پیغه مبهری عَدُوًّا دوژمنی شَیْطَانِ شهبطانانیکی الْإِنْسِ مرؤف وَالْجِنِّ و جنۆکان یُوحِیِ سروش و نیگا دهکات

بَعْضُهُمْ ههندیکیان إِلَى بۆ بَعْضٍ ههندی زُخْرَفٍ رازاندرارهی الْقَوْلِ گوفتار غُرُورًا فریوودان و ههلههه تاندن

وَلَوْ وئهگهر شَاءَ بیویستبا رَبِّک پهره ردیگارت مَا فَعَلُوهُ نهیاند کرد فَذَرَهُمْ جا لییانگه ری وَمَا له گهل ئه وهی

يَقْتَرُونَ به درۆهه ئیده بهستن (۱۱۲) وَلِتَصْنَعِ و بامهیل بکهن و گوئیگرن إِلَیْهِ بۆ لایان أَقْدَةَ دَل و دهروونی الَّذِينَ ئهوانه ی

لَا يُؤْمِنُونَ بروا نهینن بِالْآخِرَةِ به دواڕۆژ وَلِیْرَضَوْهُ و باپی رازین وَلِیَقْتَرِفُوا و بابدهست بهینن (تاوانان) مَا هُمْ ئه وهی ئهوان

مُقْتَرِفُونَ دهستخویانده خهن له گونا و تاوان (۱۱۳) أَفَغَیْرَ ئایا جگه له الله خودا أَتَبَغِی دهخوازم حَكًّا ناویژی و حاکمیک

وَهُوَ و ههر ئه و خوی الَّذِی ئه و زاتهیه که أَنْزَلَ دایبه زاند إِلَیْکُمْ بۆتان أَلْکِتَبَ نامه و نوسراو (ه ئاسمانیه کان)

مُفَصَّلًا بهشیکراوه ی و رۆنکراوه ی وَالَّذِینَ ئهوانه ی ءَاتَيْنَهُمْ پیمان داوان أَلْکِتَبَ نامه و نوسراو (ه ئاسمانیه کان)

يَعْلَمُونَ دهزانن أَنَّهُرُ به دنیای ی ئه و مُنْزَلٍ دابه زێنراوه مِّنْ له رَبِّک پهره ردیگارت بِالْحَقِّ به حق و راستی و پهوا ی

فَلَا تُكُونَنَّ جالسه رگیز مه به مِّنْ له الْمُتَمَرِّينَ دوودل و گومانکاران (۱۱۴) وَتَمَّتْ و تهواو بوو كَلِمَتٍ وته ی

رَبِّک پهره ردیگارت صِدْقًا به راستی و دروستی وَعَدَلًا و دادوه رانه لَا نیه مُبَدِّل بگۆریک لِكَلِمَتٍ بۆ وته کانی

وَهُوَ و ههر ئه وه السَّمِيعِ تهواو بیسه ر (ناویکی پیروزی خودایه) الْعَلِیمِ تهواو زانا و ئاگادار (ناویکی پیروزی خودایه) (۱۱۵)

وَإِنْ و ئه گهر تُطْعَ گوپیایه لی بکهیت بۆ اَکْثَرُ زۆرتری مِّنْ ئه وه ی فِي له الْأَرْضِ زهوی ن يُضِلُّوكَ گومرات دهکهن

عَنْ له ، لَئِ سَبِيلِ ریگی الله خودا إِنْ إِنْ يَتَّبِعُونَ دهکه و نه دوا ی إِلَّا الا الظَّنَّ گومان وَإِنْ و ئه گهر هُمْ ئهوان

إِلَّا الْيَخْرُصُونَ يَخْرُصُونَ (۱۱۶) إِنَّ به دنیایی رَبَّكَ پهروه رديگارت هُوَ ئه وه اَعْلَمَ زانتر و ئاگدارتره مَن ئه وهی

يَضِلُّ گومراډه بی و لادهدا عَنْ له ، لى سَيِّئِهِ رينگای وی وَهُوَ و هر ئه وه اَعْلَمَ زانتر و ئاگدارتره

بِالْمُهْتَدِينَ ریناسان و هیدایه تدر اوان (۱۱۷) فَكُلُوا جا بخون مِمَّا له وهی ذِكْرٍ یادکراوه و هینرا اَسْمَ ناوی الله خدا

عَلَيْهِ به سه ری ، له سه ری إِنَّ ئه گهر كُنْتُمْ ئیوه- بِأَيَّتِهِ به ئایه ته کانم مُؤْمِنِينَ برودار (-بووین) (۱۱۸)

وَمَا لَكُمْ و چیتانه؟ أَلَا تَأْكُلُوا که نه خون مِمَّا له وهی ذِكْرٍ یادکراوه و هینرا اَسْمَ ناوی الله خدا

عَلَيْهِ به سه ری ، له سه ری وَقَدْ و به دنیایی فَصَل شیکردو ته وه و روئیکردو ته وه لَكُمْ بۆتان مَّا ئه وهی حَرَم قه ده غه ی کردوه

عَلَيْكُمْ به سه رتان ، بۆ سه رتان ، إِيَّا الا مَا أَضْطَرَرْتُمْ ئه وهی ناچارین إِلَيْهِ بۆی وَإِنَّ و به دنیایی كَثِيرًا زوریک

لِيُضِلُّونَ به دنیایی گومراډه بن بِأَهْوَائِهِمْ به چه زو ئاره زوه کانیاں بَغَيْرَ به بی عِلْمَ زانست و زانیاریه ک إِنَّ به دنیایی

رَبَّكَ پهروه رديگارت هُوَ ئه وه اَعْلَمَ زانتر و ئاگدارتره بِالْمُعْتَدِينَ به ده سترئیکار و سنوربه زینان (۱۱۹) وَذَرُوا و وازیین

ظَهَرَ دیار و ئاشکرای الْإِثْمَ تاوانه کان وَبَاطِنُهُ شاره وه و نادیاره کانی إِنَّ به دنیایی الَّذِينَ ئه وانه ی يَكْسِبُونَ به ده سستی دین

الْإِثْمَ تاوان سَيَجْزَوْنَ له وه و داو سزاده درین مِمَّا به وهی كَانُوا پینشان يَقْتَرِفُونَ ده یانکرد تاوانان (۱۲۰)

وَلَا تَأْكُلُوا و مه خون مِمَّا له وهی لَمْ يَذْكُرْ یادنه کراوه ته وه اَسْمَ ناوی الله خدا عَلَيْهِ به سه ری ، له سه ری

وَأَنَّهُ و به دنیایی ئه وه لَفِسَقٌ هر فیسق و ده رچوونیک وَإِنَّ و به دنیایی الشَّيْطَانِ شهیطانه کان

لِيُوحُونَ به دنیایی سروش ده کهن إِلَى بۆ لای ، به ره و أُولِيَائِهِمْ دوسته کانیاں لِيُجَدِّلُوَكُمْ هه تا ده وه ده وتان له گه ل بکه ن

وَإِنَّ و ئه گهر أَطْعَمُوهُمْ به گوئیان بکه ن إِنَّكُمْ ئه وه به دنیایی ئیوه لَمُشْرِكُونَ هر موشریک و هاوبه شدانه ر ن (۱۲۱)

أَوْ ثَايَا مَن ئه وهی كَان - مَيِّتًا مردوو (-بوو) فَأَحْيَيْنَاهُ جا زیندوو مانکرده وه وَجَعَلْنَا و داماننا لَهُ بۆی

نُورًا نور و روئاکیه ک يَمِشِي به ری ده که وی بِهِ يِي له ، له ناو النَّاسِ خه لک كُن وه ک ئه وه یه مَثَلُهُ نمونه که ی

فِي لَهُ ، لَهْناو اَلْظَلَمْتُ تاريكايه كان دايه لَيْسَ نيه ، نابي بِخَارِجْ دهرچووني مِّنْهَا لِيْ كَذَلِكْ ئاوا زَيْن رازاندراره تهوه

لِلْكَافِرِينَ بۆ بئيروا و كافره كان مَا كَانُوا ئهوهي پيشان يِعْمَلُونَ دهيانكرد (۱۲۲) وَكَذَلِكَ و ئاوا

جَعَلْنَا (ئاواشمان) كرده فِي لَهُ ، لَهْناو كُلِّ ههموو قَرْيَةٍ شار ودييه كي نيشتهجي بوون أَكْبَرِ گهوره تريني

مُجْرِمِهَا تاوانباره كانِي لِيْمَكُونَا كه پلاني خراب دارين فِيهَا تيايدايه وَمَا ونا يَمْكُون ومهكرو پيلان پيژي (نا) كه نِ إِلَّا الا

بِأَنفُسِهِمْ بهخويان وَمَا و- يَشْعُرُونَ ههست (-نا) كه ن (۱۲۳) وَإِذَا وئهگهر جَاءَتْهُمْ بۆيان هات

آيَةٍ ئايه تنيك (نيشانه يه كي گهوره ، موعجزه يه ك) قَالُوا گوتيان لَنْ تُؤْمِن ههگيز بروا ناهينن حَتَّى تاكو نُؤْتِي بۆت ديتت

مِثْل (شتي) وهك مَا ئهوهي أُوتِي هينراوه و درا به رُسُل پهمبه راني اَللّٰهُ خدا اَللّٰهُ خدا اَعْلَم زانتر و ئاگادارتره

حَيْثْ لهكوي يَجْعَل دادهي رِسَالَتُهُ پهمهكهي سَيُصِيب لهوه و دوا توش دهبي اَلَّذِينَ ئهوانهي اَجْرُمُوا تاوانيانكرد

صَغَار ريسواي و سوكبوونيكَ عِنْد لَهُ اَللّٰهُ خوداوه وَعَذَابٌ و عهزاب و ئهشكه نجهي شَدِيدٌ توند و تيژ بِمَا بهوهي

كَانُوا پيشان يَمْكُون پلان پيژي خراپه ياننده كرد (۱۲۴) فَمَنْ جا ئهوهي يَرِد بيهوي اَللّٰهُ خدا اَنْ كه

يَهْدِيهِ رَيْنمابي دهكات يَشْرَح فهراخ دهكات صَدْرُهُ سينگي لِلْإِسْلَام بۆ ئيسلام وَمَنْ و ههركهسي يَرِد بيهوي اَنْ كه

يُضِلَّهُ گومراي بكات يَجْعَل وادهكات له صَدْرُهُ سينگي ضَيِّقًا تهسكي حَرَجًا تهنگ (بيت) كَأَمَّا ههروهك ئهوهي

يَصْعَد ههئدهكشي بۆ سهروهه فِي لَهُ ، لَهْناو اَلسَّمَاء ئاسمان كَذَلِكَ ئاوا يَجْعَل - اَللّٰهُ خدا اَلرَّجَس پيسي و ناپاكي

عَلَى (-دادهي) له سهَر اَلَّذِينَ ئهوانهي لَا يُؤْمِنُونَ بروا ناهينن (۱۲۵) وَهَذَا و ئهوهيه صِرْط شارپگاي

رَبِّكَ پهروه رديگارت مُسْتَقِيمًا راست و دروسته قَدْ به دئنيابي فَصَلْنَا رۆن و شيمانكردۆتهوه

آيَات ئايه تهكان ، بهلگه و نيشانه گهوره كان ، موعجزاته كان لِقَوْم بۆ قهوميك يَذْكُرُونَ يادي خودا بكه نهوه و په ندوه رگرن

(۱۲۶) هُمْ بۆيان دَار مَالِي اَلسَّلْم ئاشتي و ئاسايش و هيميني عِنْد لاي رِبِّهم پهروه رديگان وَهُوَ و ههر ئهوه

وَلِيَّهُمْ دُوسْت و پشټیوانیان بِمَا بهوہی کَانُوا پېشان یَعْمَلُونَ دهیانکرد (۱۲۷) وَيَوْمَ وئەو رۆژە ی

يَحْشُرُهُمْ کۆیانده کاتهوہ (لەمەیدانی مەحشەر) جَمِيعًا گشتیان يَمْعَشَرُ ئە ی کۆمەڵی الْجَنِّ جنۆکان قَدْ بەدنیایی

اَسْتَكْثَرْتُمْ زۆرتانکرد (بۆخۆتان) مَنْ له الْاِنْسِ مَرُوفٌ و قَال و گوتیان اُولَآئِهِمْ دُوسْت و پشټیوانیان مَنْ له

الْاِنْسِ مَرُوفٌ رَبَّنَا ئە ی پەروەردگاریمان اَسْتَمَعَ راببوارد و سودی وەرگرت بَعْضُنَا هەندیکمان يَبْعَضُ بە هەندیک

وَبَلَّغْنَا و گەشتین بە اَجَلَنَا ئە جەلی خۆمان (ئەو ماوہی دانرابوو بۆ ژیان) الَّذِي ئەوہی اَجَلْتُ داتناوو لَنَا بۆ ئیمە (یە)

قَالَ گوئی اَلنَّارِ ئاگر مَثْوٰىكُمْ جیگا و مائتانه خَلِیْنِ هەتاھەتایی ماوہن فِیْهَا تیایدا اِلَّا الا مَا شَاءَ ئەوہی -

اَللّٰهُ خودا (-ویستی) اِنَّ بەدنیایی رَبِّكَ پەروەردیگارت حَكِیْم تەواو کاربەجێی عَلِیْمٌ تەواو زانا و ئاگادارە (۱۲۸)

وَكَذٰلِكَ و ئاوا نُورِی دەدەینە دەست یەك بَعْضُ هەندیک الظَّالِمِینَ ستمکارەکان بَعْضًا هەندیک (یتر) بِمَا بهوہی

کَانُوا پېشان یَكْسِبُونَ بەدەستیان دەھینا (۱۲۹) يَمْعَشَرُ ئە ی کۆمەڵی الْجَنِّ جنۆکان وَالْاِنْسِ و مَرُوفٌ

اَلَمْ يَأْتِكُمْ ئە ی بۆتان نەھات رُسُلٌ بە یامبەرانیک مِّنْكُمْ لە ئیوہ یَقْصُ دەگێڕیتەوہ و باس دەکەن

عَلَيْكُمْ بەسەرتان ، بۆ سەرتان ، لەسەرتان ءَايٰتِي ئایەتەکانم وَيُنْذِرُوْكُمْ و دەتانتەرسێن و وریاتان دەکەنەوہ لِقَاءٍ دیداری

يَوْمَكُمْ رۆژەکەتان هٰذَا ئەوہیہ قَالُوا گوتیان شَهِدْنَا شەھیدیمان دا عَلٰی له سەر اَنْفُسِنَا خۆمان وَغَرَّتْهُمْ و فریویداو

اَلْحَيٰوةِ ژیان الدُّنْيَا دنیا وَشَهِدُوا و شایەتیاندا عَلٰی له سەر اَنْفُسِهِمْ نەفس و زاتی خۆیان اَنْهُمْ بەدنیایی ئەوان کَانُوا -

كٰفِرِیْن بېرواو کافر (-بوون) (۱۳۰) ذٰلِكَ ئەوہیان اَنْ كە لَمْ نە یَكُن بووہ رَبُّكَ پەروەردیگارت مُهْلِكٌ لەناوبەری

اَلْقَرٰی نشینگەکان (گوند و شارەکان) بِظُلْمٍ بەزۆلم و ستم وَاَهْلُهَا لەکاتی خەلکەکانیان غُفْلُوْنَ بێئاگا و غافل (نەبوون)

(۱۳۱) وَلِكُلٍّ و (هەیە) بۆ هەریەكی دَرَجَتٍ چەندین پلە و پایە مِمَّا لەوہی عَمِلُوا کردوویانە وَمَا ئەوہی

رَبُّكَ پەروەردیگارت بِغُفْلٍ بێئاگا (-نەبووہ) عَمَّا لەوہی یَعْمَلُونَ دەکەن (۱۳۲) وَرَبُّكَ و پەروەردیگارت

الْغَنِيِّ ته‌واو ده‌وله‌مندی بی‌نیازه **ذُو** خاوه‌نی **الرَّحْمَةِ** ئه‌وپه‌ری ره‌حمه‌ت و به‌زه‌یه **إِنْ** ئه‌گه‌ر **يَشَاءُ** بیه‌وئیت

يُذْهِبْكُمْ لاتان ده‌بات **وَيَسْتَخْلِفْ** و جینشینتان ده‌کات **مِنْ** له **بَعْدِكُمْ** دوا‌ی ئیوه **مَا** ما **يَشَاءُ** ئه‌و ده‌یه‌وئیت

كَلَّا هه‌روه‌ک **أَنْشَأْتُمْ** پێکی هیناوه و دروستی کروون **مِنْ** له **ذُرِّيَّةٍ** نه‌وه‌ی **قَوْمٍ** قه‌ومیکی **ءَاخِرِينَ** هیت‌ر (۱۳۳)

إِنَّ به‌دنیایی **مَا تُوْعَدُونَ** ئه‌وه‌ی به‌لینتان پێده‌دری **لَأَتَّ** هه‌ر دیت **وَمَا** و - **أَنْتُمْ** ئیوه

بِمُعْجِزِينَ له‌ده‌سته‌درچوو و قوتاریوو (۱۳۴) **قُلْ** بلی **يُقَوْمُ** ئه‌ی قه‌ومی خۆم **أَعْمَلُوا** ده‌سته‌کار بن **عَلَى** له‌سه‌ر

مَكَاتِبِكُمْ جیگا و شیوازی خۆتان **إِنِّي** به‌دنیایی من **عَامِلٌ** به‌کارم **فَسَوْفَ** جا له‌داها‌توو **تَعْمَلُونَ** ده‌زانن **مَنْ** ئه‌وه‌ی

تَكُونُ ده‌بیت، ببیت **لَهُ** له **عُقَبَةٍ** سه‌ره‌ئه‌نجام **الدَّارِ** ما‌ل و مه‌نز‌لگا **إِنَّهُ** به‌دنیایی ئه‌وه

لَا يَفْلِحُ ده‌ربازی نابیت و سه‌ره‌که‌وتوو نابیت **الظَّالِمُونَ** سه‌ته‌مکاره‌کان (۱۳۵) **وَجَعَلُوا** و دایاننا **لِلَّهِ** بۆ خودا **مِمَّا** له‌وه‌ی

ذَرَأًا دروستیکرد **مِنْ** له **الْحَرْثِ** کشتوکال و چاندراوکان **وَالْأَنْعَمُ** و مه‌ر و ما‌لات و ئاژه‌لان **نَصِيبًا** به‌شیک

فَقَالُوا ئیتر گوتیان **هَذَا** ئه‌مه **لِلَّهِ** بۆ خودایه **بِرِزْمِهِمْ** به‌قه‌سه‌ی درۆینه‌ی خۆیان **وَهَذَا** و ئه‌مه

لِشُرَكَائِنَا بۆ هاوبه‌ش شه‌ریکه‌کانمانه **فَا** ئیتر ئه‌وه‌ی **كَانَ** - **لِشُرَكَائِهِمْ** بۆ هاوبه‌ش شه‌ریکه‌کانیان (-بوو)

فَلَا يَصِلُ ئه‌وه‌ نه‌ده‌گه‌یشته **إِلَى** بۆ، بۆ‌لای **اللَّهِ** خودا **وَمَا** و ئه‌وه‌ی **كَانَ** - **لِلَّهِ** بۆ خودا (-بوو) **فَهُوَ** ئه‌وه‌ ئه‌و

يَصِلُ ده‌گه‌یشته **إِلَى** بۆ **شُرَكَائِهِمْ** هاوبه‌ش شه‌ریکه‌کانیان **سَاءَ** ئای که خراپه **مَا يَحْكُمُونَ** ئه‌وه‌حوکم و بپیاره‌ی ده‌یده‌ن

(۱۳۶) **وَكَذَلِكَ** و ئا‌وای **زَيْنَ** پازانده‌وه **لِكَثِيرٍ** بۆ زۆر **مِنْ** له **الْمُشْرِكِينَ** موشریک و هاوبه‌شدانه‌ران **قَتَلَ** کوشتنی

أَوْلَادِهِمْ مناله‌کانیان **شُرَكَائِهِمْ** هاوبه‌ش شه‌ریکه‌کانیان **لِيُرْدُوهُمْ** تا له‌ناویان ببه‌ن و به‌هیلاکیان ببه‌ن

وَلِيَلْبِسُوا و تا تیکه‌ل و پیکه‌ل بکه‌ن **عَلَيْهِمْ** له‌سه‌ریان **دِينَهُمْ** دین و یاساکیان **وَلَوْ** و ئه‌گه‌ر **شَاءَ** - **اللَّهُ** خودا (-ویستبای)

مَا فَعَلُوهُ نه‌یانده‌کرد **فَدَرَهُمْ** جا لێیانگه‌ری **وَمَا** له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی **يَفْتُرُونَ** به‌درۆه‌ه‌ئیده‌به‌ستن (۱۳۷) **وَقَالُوا** وگوتیان

هَذِهِ ثَمَهِانِ أَنْعَمَ مَهْرٍ وَ مَالَتَيْكَ هَ وَحَرَّتْ وَ دروینه و کۆکردنه و هێ بهری جَزَّ قه دهغه کراوه و نابێ دهستی لیبدری لَا -

يَطْعَمُهَا لِي (-نا) خوات إِلَّا مهگهر، تهنها مَنْ وما نَشَاءَ ئيمه بمانهوی بَزَعَمِهِمْ به قسهی دروینهی خویان

وَأَنْعَمَ وَ مَهْرٍ وَ مَالَتَيْكَ حُرِّمَتْ قه دهغه کراوه و حرامکراوه ظُهُورُهَا (سواربوونی) پشیمان وَأَنْعَمَ وَ مَهْرٍ وَ مَالَتَيْكَ يَش لَا -

يَذْكُرُونَ ناهین و یاد ناکه نهوه أَسْمَ ناوی اللَّهِ خودا عَلِيَّاهُ له سه ری اقْرَاءَ به درۆ و هه لبه ستن عَلَيْهِ له سه ری

سَيَجْزِيهِمْ له داهاتوا سزایان ده دات بِمَا به وهی كَانُوا پيشان يَفْتَرُونَ درۆيان هه لده به ست (١٣٨) وَقَالُوا وگوتيان

مَا فِي ئه وهی له، له ناو بَطُون سكه كانی هَذِهِ ئه وه الْأَنْعَمَ مَهْرٍ وَ مَالَاتٍ وَ ئازهلان خَالِصَةً تايبه ته لَذْكُورِنَا لۆ نيرينه كانمان

وَمَحْرَمٌ وَ حهرام و قه دهغه کراوا عَلَى له سه ر اَزْوَجَنَا هاوسه رانمان وَإِنْ وَ ئه گهر يَكُنْ - مَيَّتَةً مردوو (-بیت)

فَهُمْ ئيتړ ئه وان فِيهِ تاييدا شُرَكَاءَ هاوبهش و به شدارن سَيَجْزِيهِمْ له داهاتوا سزایان ده دات وَصَفَهُمْ وه سف کردنيان

إِنَّهُ به دلنیاي ئه و حَكِيم ته واو كاريه جي عِلِمٌ ته واو زانا و ئاگدار ه (١٣٩) قَدْ به دلنیاي خَسِر خه ساره تمه ند بوون

الَّذِينَ ئه وانهی قَتَلُوا كوشتيان أَوْلَدُهُمْ مناله كانيان سَفَهًا به نه فامی بَغِيرَ به بی عِلْمٌ زانين و زانست و زانياريه ك

وَحَرَّمُوا وَ قه دهغه و حهراميانکرد مَا رَزَقَهُمْ ئه وهی خودا پييدا بوون اللَّهُ خودا اقْرَاءَ به درۆ و هه لبه ستن عَلَى له سه ر

اللَّهُ خودا قَدْ به دلنیاي ضَلُّوا گومر ابوون وَمَا وَ- كَانُوا - مُهْتَدِينَ ريناس و راسته ری (-نه -بوون) (١٤٠)

وَهُوَ وَ هه ر ئه وه الَّذِي ئه وهی أَنْشَأَ پيكي هينا جَنْبٌ باخ و به هه شتانی مَعْرُوشَتٌ ساباتدار وَغَيْرَ وَ غه يری

مَعْرُوشَتٌ ساباتدار وَالنَّخْلَ وَ دارخورما وَالزَّرْعَ وَ كشتوكالٍ مُخْتَلَفًا جياوازه أَكْلُهُ خواردنی وَالزَّيْتُونَ وَ زه يتوون

وَالرُّمَانَ وَ هه نار مُتَشَبِّهًا پيکچوو وَغَيْرَ وَ غه يری مُتَشَبِّهٌ پيکچوو كَلُّوا بخون مِنْ له ثَمَرِهِ به رهه م و ميوه كهی

إِذَا كَانِ أَمْرٌ به رهه می ده رده چی وَءَاتُوا وَ بينن و بهه خشن حَقَّهُ هه قه كهی يَوْمَ رۆژی حَصَادِهِ دروینهی

وَلَا تُسْرِفُوا وَ زيده روهی مه كه ن إِنَّهُ به دلنیاي ئه و لَا يُحِبُّ خۆشی ناوێت الْمُسْرِفِينَ زيده روهان (١٤١) وَمِنْ وَ له

الْأَنْعَمُ مهر و مالات و ئازهلان حَمُولَةً بارهه لگر وَفَرَشًا و بوفهرش و خوری کُلُوا بخون مِمَّا لهوهی رَزَقَكُمْ بَیِّداون

اللَّهُ خودا وَلَا تَتَّبِعُوا و مه کهونه دوی خُطُوتْ ههنگاهه کان ی الشَّيْطَانُ شهیطان إِنَّهُرْ به دلنیاپی ئهوه لَكُمْ بۆتان

عَدُوٌّ دوزمن مُبِينٌ دیار و ئاشکرا یه (۱۴۲) ثَمْنِيَّةٌ ههشت أَزْوَاجٌ جۆر مِّنْ له الضَّأْنُ مهرِ أَثْنَيْنِ دوان وَمِنْ و له

الْمَعَزِ بزن أَثْنَيْنِ دوان قُلْ بَلَىٰ ءَالْذَّكَرَيْنِ ئایا دوونیرینه کان ی حَرَمٌ قه دهغه ی کردوه أُم یان الْأُنثَيْنِ دوو مئینه کان

أَمَّا یان أَشْمَلَتْ تئیدایه عَلَیْهِ له ناوی أَرْحَامٌ منالدانی الْأُنثَيْنِ دوو مئینه کان نَبُوءِي خه بهرم پی بدنه یَعْلَمُ به زانستی

إِنْ ئه گهر كُنْتُمْ - صَدِيقَيْنِ راستگو یان (-بوون) (۱۴۳) وَمِنْ و له الْإِبِلِ حوشر أَثْنَيْنِ دوان وَمِنْ و له

الْبَقَرِ چیل و ره شه ولاغ أَثْنَيْنِ دوان قُلْ بَلَىٰ ءَالْذَّكَرَيْنِ ئایا دوونیرینه کان ی حَرَمٌ قه دهغه ی کردوه أُم یان

الْأُنثَيْنِ دوو مئینه کان أَمَّا یان ئه وهی أَشْمَلَتْ تئیدایه عَلَیْهِ له ناو أَرْحَامٌ منالدانی الْأُنثَيْنِ دوو مئینه کان أُم یان

كُنْتُمْ - شُهَدَاءَ ئاماده و شایهت (-بوون) إِذْ كه وَصَّكُمْ وه سیهت و فه رمانیکرد اللَّهُ خودا بِهَذَا به ئه وه فَمَنْ جاک ی

أَظْلَمَ سته مکارتره مِّنْ له وهی أَقْتَرَى به درو هه ئیبه سته وه عَلَیْ له سه ر اللَّهُ خودا كَذِبًا درو یه ک لِيُضِلَّ تا گو مریا بکات

النَّاسُ خه لک بَغِيرَ به بی عِلْمٌ زانست و زانیاریه ک إِنَّ به دلنیاپی اللَّهُ خودا لَا يَهْدِي رَیْموونی نا کات

الْقَوْمِ خه لک و قه ومی الظَّالِمِينَ سته مکاره کان (۱۴۴) قُلْ بَلَىٰ لَا - أَجِدُ (-نا) بینمه وه فِي له ، له ناو مَا ئه وهی

أَوْحِي سرووشکراوه إِلَيَّ بۆ من مُحَرَّمًا حه رامکرا و قه دهغه کراوی عَلَیْ له سه ر طَاعِمٌ بخوړیک یَطْعَمُهُرْ بیخوات

إِلَّا تهنه ، مه گهر أَنْ كه يَكُونُ - مَيَّةٌ مردار (-بیټ) أَوْ یان دَمًا خوینیکی مَسْفُوحًا خوینیکی رژیئراو أَوْ یان

لَحْمٌ گوشتی خَنِزِيرٍ به راز فَإِنَّهُرْ ئیتر ئه وه رِجْسٌ رِجْسٌ أَوْ یان فِسْقًا ده رچوویک (مالاتیکی) أَهْلٌ کرایته قوربان

لَغَيْرِ بۆ غه یری اللَّهُ خودا بِهِ یئی فَمَنْ جاهه رکه سی اضْطُرَّ ناچار بوو غَيْرَ جگه له ، غه یری بَاغٌ ئه وهی خو ی داواکاره

وَلَا عَادَ و نه گه راوه و دووباره کار (نه بی) فَإِنَّ جاهه وه رَبَّكَ پهروه ریگارته غُفُورٌ ئه وه پری لیپورده یه

حَرَم قهدهغهی کردوه هَذَا ئهوهیه فَاِنْ جا ئه گهر شَهِدُوا شایه تیاندا فَلَا تَشْهَدُ ئهوه تۆ شایهت مهده مَعَهُمْ له گه ئیان

وَلَا تَتَّبِعْ و مه که وه شوینی أَهْوَاء ناره زوبازی ئهوان وَالَّذِينَ ئهوانه كَذَبُوا به درۆیاندا و باوه بیان نه کرد

بِأَيُّنَا به ئایهت و نیشانه گه وره کان و میعجزانه کان وَالَّذِينَ ئهوانه لَا يُؤْمِنُونَ بپوا ناهینن بِالْآخِرَةِ به دواپۆژ وَهُمْ و ئهوان

بِرَبِّهِمْ پهروهردگاریان يَعْدِلُونَ هاوتای بۆ داده نین (۱۵۰) قُلْ بَلَى تَعَالَوْا وهرن أَتْلُ بخوینمه وه

مَا حَرَم ئهوهی قهدهغهی کردوه رَبُّكُمْ پهروهردیگارتان عَلَيْكُمْ به سهرتان ، له سهرتان أَلَّا تُشْرِكُوا که شهریک و هاوبهش دانه نین

بِهِ بۆئهو شَيْئًا (هیچ) شئی وَبِالْوَالِدَيْنِ و بۆ باوک و دایکانتان إِحْسَنًا چاکه کار (بن) وَلَا تَقْتُلُوا و مه کوژن أَوْلَدُكُمْ مناله کانتان

مَنْ له إِمْلَقٍ نه بوونی نَحْنُ ئیمه نَزَرُكُمْ رۆزی ئیوه دهدهین وَإِيَّاهُمْ و هی ئهوانیش وَلَا تَقْرَبُوا و نزیک مه که ونه وه له

الْفَوَاحِش گوناوه دزیو و قیزه وهن و گه وره کان مَا ظَهَرَ ئهوهی ئاشکرایه مِنْهَا لهوان وَمَا و ئهوهش بَطْن نادیار و به دزییه

وَلَا تَقْتُلُوا و مه کوژن النَّفْسِ ئهونه فس و کهسه أَلَّتِي ئهوهی حَرَم قهدهغهی کردوه اللَّهُ خودا إِلَّا مه گهر

بِالْحَقِّ به حهق و راستی و رهوایی ذَلِكُمْ ئهوهیه وَصَّكُمْ وهسیهت و فهرمانیکرد بِهِ پیتی لَعَلَّكُمْ به لکو ئیوه

تَعْقِلُونَ تیبگهن و پنبگهن (۱۵۱) وَلَا تَقْرَبُوا و نزیک مه که ونه وه له مَال مالی الْيَتِيم هه تیوو إِلَّا مه گهر بِالَّتِي بهوهی

هِيَ ئهو أَحْسَن چاکترین ه حَتَّى تا کو یَبْلُغ ده گات به أَشَدُّ توند و تۆلی جهسته و هوژی خوئی وَأَوْفُوا و مافی تهواوبدهنه

الْكَيْل پیتوانه وَالْمِيزَانَ و کیشان بِالْقِسْط به دادوهری لَانُكَلِّف داوا وته کلیف ناکهین له نَفْسًا (هیچ) نه فسیک إِلَّا مه گهر

وَسَعَهَا له توانای دابی وَإِذَا وَئِه گهر قُلْتُمْ قسه تان کرد فَأَعْدِلُوا فَأَعْدِلُوا وَلَوْ وئِه گهر ، هه رچه ند كَانَ بوو ذَا خاوهن

قُرْبَى نزیک و خزمایهتی وَبِعَهْدٍ و بَعَهْدُ اللَّهِ خودا أَوْفُوا مافی تهواوبدهن ذَلِكُمْ ئهوه وَصَّكُمْ وهسیهت و فهرمانیکرد

بِهِ پیتی لَعَلَّكُمْ به لکو ئیوه تَذَكَّرُونَ یاد ده که نه وه و په ندوه رده گرن (۱۵۲) وَأَنْ و به دلنیای هَذَا ئهوه

صِرْطِي شارنگای من ه مُسْتَقِيمًا راست و دروسته فَاتَّبِعُوهُ جا دواى بکهون وَلَا تَتَّبِعُوا و مه که ونه دواى السُّبُل تووله رپیان

فَتَفَرَّقَ جَا پهرتتان ده کات بِکَرُ به ئیوه عَنْ دُور له سَبِيلِهِ رِنګای وی ذَلِكُمْ ئه وهیه

وَصَّيْكُمْ (خودا) وه سیهت و فه رمانیکرد بِهِ یی لَعَلَّكُمْ به لکو ئیوه تَقُونْ له خودا بترسن و پاریزکاری بکهن (۱۵۳)

ثُمَّ پاشان ءَاتَيْنَا دامن به مُوسَى موسا اَلْكِتَابُ نامه و نوسراو (ه ئاسمانیه کان) تَمَامًا ته واوی (نیمه تمان) عَلٰی له سهر

الَّذِي ئه وهی اَحْسَنَ چاکترین ه وَتَفْصِيْلًا و روڼکردنه وه لِّکَلِّ بُو هه موو شَيْءٍ شتیک وَهْدٰی و هیدایهت و رښموونی

وَرَحْمَةً و به زه یی و میهره بانیه لَعَلَّهُمْ به لکو ئه وان يِلْقَاءَ به دیداری رَّبِّهِمْ پهروه ردگاریان یُؤْمِنُونَ پروا بهینن (۱۵۴)

وَهٰذَا و ئه وهیه کِتَابٌ کیتاب و نوسراو ښه اَنزَلْنَاهُ دامن به زانده مُبَارَكٌ پیروز و پرفهړه فَاتَّبِعُوْهُ جَا دواى بکهون

وَاتَّقُوا بترسن و پاریزکارین لَعَلَّكُمْ به لکو ئیوه تَرْحَمُونَ روحمتان پنده کړئ و خودا به زه یی پیتان دیت (۱۵۵) اَنْ نه خو

تَقُولُوا بَلٰی اِنَّمَا ئه وهه ر اُنزِل دابه زیتراوه اَلْكِتَابُ نوسراو و نامه (ی ئاسمانی) عَلٰی به سهر طَافَتَيْنِ دووکومه ل مِنْ له

قَبْلًا پیش ئیمه وَاِنْ و نه گهر کُنَّا ئیمه پیشان عَنْ له ، لِيْ دِرَاسَتِهِمْ دیراسهت و خویندنه و ئه وان

لِغَفْلٰیْنِ به پاستی بې ټاگبووین (۱۵۶) اَوْ يٰن تَقُولُوا بَلٰی لَوْ نه گهر اَنَّا ئیمه اُنزِل دابه زیترا عَلَيْنَا به سه رماندا

اَلْكِتَابُ نوسراو و نامه (ی ئاسمانی) لَكُنَّا بېگومان- اَهْدٰی رښاستر و هیدایه تدارتر مِنْهُمْ له وان فَقَدْ ئه وه به دلنیا یی

جَاءَكُمْ بۇتان هات يِّنَّةً به لگه ی پوون و ئاشکرا مِنْ له رَبِّكُمْ پهروه ردیگارتان وه وَهْدٰی له گه ل هیدایهت و رښموونی

وَرَحْمَةً و به زه یی و میهره بانی فَنَ جاکې اَظْلَمَ سته مکارتره مِنْ له وهی کَذَّبَ به دروی داناو پروای پښه هینا

بَايْتُ به ئایه ته کانی الله خودا وَصَدَفَ و لائه داو پشت ده کات عَنْهَا لِيْ سَنَجِزِيْ له وه ولا سزاده ده یین اَلَّذِيْن ئه وانه یی

يَصْدِفُونَ رووهرده گیرن و مل خوار ده که نه وه عَنْ له ءَاتَيْنَا ئایه ته کانمان (به لگه و نیشانه و موعجزات) سُوْءَ خراپترینی

الْعَذَابِ عه زاب و نه شکه نه جده ان بِمَا به وهی کَانُوا پیشان يَصْدِفُونَ روویان وه رده گیرا و لایانده دا (۱۵۷) هَلْ ئایا

يَنْظُرُونَ چاوهر وړانده کهن (شتی) اِلَّا مه گهر اَنْ که تَأْتِيَهُمْ بویان بیت الْمَلٰٓئِكَةِ فریشته کان اَوْ يٰن يٰتِيْ بَیْتُ

رَبُّكَ په‌روه‌رديگارت اَوْ يان يَأْتِي بَيْتَ بَعْضِ هه‌نديک ءَايَتِ نايه‌ته‌کانی قورئان ، نيشانه‌گه‌وره‌کان ، موعجيزات

رَبِّكَ په‌روه‌رديگارت يَوْمَ ئه‌ورؤژه‌ی يَأْتِي دَيْتَ بَعْضِ هه‌نديک ءَايَتِ نيشانه‌گه‌وره‌کان ی رَبِّكَ په‌روه‌رديگارت

لَا يَنْفَعُ سَوْدُ نَابِهْخَشْيَ به نَفْسًا (هېچ) نه‌فسیک اِيْمَنُهَا بپرواهينانه‌که‌ی لَمْ تَكُنْ - ءَامَنَتْ بپرواهينانی (نه‌بوويت) مِنْ له

قَبْلَ پيشا اَوْ يان كَسَبَتْ به‌ده‌ستی (نه) خستې فِي له اِيْمَنُهَا بپروايه‌که‌ی خَيْرًا چا‌که و خَيْرِ (يک) قُلْ بَلَى

اَنْتَظِرُوا ئيوه‌ چاوه‌پوان بن اِنَّا به‌دنيايی ، ئيمه مُنْتَظِرُونَ چاوه‌پوانين (١٥٨) اِنَّ به‌دنيايی اَلَّذِينَ ئه‌وانه‌ی

فَرَّقُوا په‌رتيانکرد دِين و ياسا‌که‌يان وَكَاْنُوا ئه‌وان بوونه شَيْعًا ده‌سته‌ده‌سته و تاقم تاقم لَسْتَ تَوْ () نيت مِنْهُمْ له‌وان

فِي له (هېچ) شَيْءٍ اِنَّمَا ئه‌وه‌ی هه‌يه‌ته‌نها اَمْرُهُمْ کاروباری ئه‌وان اِلَى بۆ ، بۆلای اَللّٰهُ خودا يه ثُمَّ پاشان

يَنْبِئُهُمْ هه‌واليا دروسيان پېده‌دات بِمَا به‌وه‌ی كَاْنُوا پيشان يَفْعَلُونَ ده‌يانکرد (١٥٩) مَنْ ئه‌وه‌ی جَاءَ هات و هينای

بِالْحَسَنَةِ چا‌که و چا‌که‌کاری فَلَهُ ئه‌وه‌بوئوه‌ه عَشْرَ ده اَمَثَالَهَا هه‌نده وَمَنْ و هه‌رکه‌سئ جَاءَ هات (هينای)

بِالسَّيِّئَةِ خراپه و خراپه‌کاری فَلَايُجْزَى ئه‌وه‌پاداشتی خراپ (سزا) نادريت‌ه‌وه (به‌شتی) اِلَّا جگه‌له ، مه‌گه‌ر

مِثْلَهَا وه‌ک ئه‌وه (خراپ) وَهُمْ و ئه‌وان لَايُظْلَمُونَ سته‌ميان ليناکري (١٦٠) قُلْ بَلَى اِنِّي به‌دنيايی من

هَدَيْتِي رَيْنموونیکردم رَبِّي په‌روه‌رديگارم اِلَى بۆ ، بۆلای صِرْطُ شارينگاييکی مُسْتَقِيم راست و په‌وان دِينًا دين و ياسايه‌کی

قِيمًا راستی بئ خوار و خيچی مِلَّةً ئايینی اِبْرَاهِيمَ (پيغه‌مبه‌ر) ئيبراهيم حَنِيفًا پووله‌راستی وَمَا و- كَان -- مِنْ له

اَلْمُشْرِكِينَ موشريک و هاوبه‌شدانه‌ران (-نه--بوو) (١٦١) قُلْ بَلَى اِنَّ به‌دنيايی صَلَاتِي نوئژ و پارانه‌وه‌کانم

وَأُنْسِي و قوربانیکردنه‌کانم وَحْيَاي و ژينم وَمَاي و مردنم لِلّٰهِ هه‌ر بۆ خودای رَبَّ په‌روه‌رديگار و خاوه‌نی

اَلْعَالَمِينَ جيهانيان ه (١٦٢) لَا شَرِيكَ هاوه‌ل و شه‌يکيک نيه لَهُ بۆی وَبِذَلِكَ و به‌وه اُمِرْتُ فه‌رمانم پيکراوه

وَأَنَا و من اَوَّلَ يه‌که‌می اَلْمُسْلِمِينَ موسلمان و ملکه‌چکاران م (١٦٣) قُلْ بَلَى اَغْيَرُ ئايا جگه‌له اَللّٰهُ خودا

أَبْنِي بخوازم رَبًّا په‌روه‌ردیگاری وَهُوَ و هەر ئه‌وه رَبَّ په‌روه‌ردیگار وخواه‌نی كُلَّ هه‌موو شَيْءٍ شتی

وَلَا تَكْسِبُ و ده‌ستی ناکه‌وی كُلَّ هه‌موو نَفْسٍ نه‌فس و که‌سیک إِلَّا ((هیچ) شتی) جگه‌له عَلَیْهَا له‌سه‌رخ‌وی

وَلَا تَزِرُ و تاوان هه‌لناگری وَازِرَةً تاوانکار وگونا‌ه‌باریک وَزِرَ تاوان و گونا‌هی أُخْرَى یه‌کی‌کی تر ثُمَّ پاشان إِلَى بۆ، بۆ‌لای

رَبِّكُمْ په‌روه‌ردیگارتان ه مَرْجِعُكُمْ گه‌رانه‌وه‌تان فِیْنِیْسُكُمْ جا خه‌به‌ری راست و دروست‌تان ده‌داتی بِمَا به‌وه‌ی کُنْتُمْ پێشان

فِیه تیا‌یدا تَخْتَلِفُونَ ناکۆکی‌تان ده‌کرد (١٦٤) وَهُوَ و هەر ئه‌وه الَّذِي ئه‌وه‌ی جَعَلَكُمْ ئیوه‌ی کرده خَلَّفَ جێنشینیانی

الْأَرْضِ زه‌وی وَرَفَعَ و به‌رزیکرده‌وه بَعْضُكُمْ هه‌ندی‌کتان فَوْقَ به‌سه‌ر بَعْضٍ هه‌ندی دَرَجَتٍ چه‌ندین پله و پایه

لِيَبْلُوكُمْ تا تاقیتان بکاته‌وه فِي له مَا ئه‌وه‌ی ءَاتٰكُمْ پێتانی به‌خشی إِنَّ به‌دل‌نیایی رَبِّكَ په‌روه‌ردیگارت سَرِيعَ -

الْعِقَابِ سزای (-خێرایه) وَإِنَّهُ و به‌دل‌نیایی ئه‌و لَغُفُورٌ ئه‌وه‌په‌ری لی‌بورده‌ی رَحِيمٌ ئه‌وه‌په‌ری به‌به‌زه‌یه (١٦٥)